

7

XI

2001

**po švédských
univerzitách**

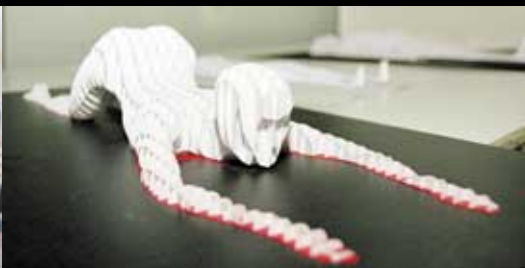

UDÁLOSTI

na VUT v Brně

**do Číny na kongres
i za studenty**

Figurama 2001

**noví docenti a doktoři
na VUT v Brně**

Obsah

- 3 LETEM ZA ODCHÁZEJÍCÍM LÉTEM**
- 4 DO ČÍNY NA KONGRES I ZA STUDENTY**
- 5 STUDIJNÍ CESTA PO ŠVÉDSKÝCH VYSOKÝCH ŠKOLÁCH**
- 10 BUDOUCNOST KONFERENCE JE SPOJOVÁNA S BRNEM**
- 12 NOVÍ DOCENTI A DOKTOŘI**
- 14 PREZENTACE BAKALÁŘSKÝCH PRACÍ FA VUT V BRNĚ**
- 16 SE STAVEBNÍ SPOLEČNOSTÍ NA SICÍLI**
- 17 CEVAPO – OČEKÁVÁNÍ A PLÁNY**
- 20 BYL TO PAN INŽENÝR...**
- 21 FIGURAMA 2001 PŘINESLA SROVNÁNÍ**
- 22 NOVÉ UČEBNÍ TEXTY A PUBLIKACE**
- 23 INFORMACE**
- 26 PLAVÁNÍ NA VUT V BRNĚ**
- 27 SPORTING – NABÍDKA SPORTŮ
PRO ZAMĚSTNANCE VUT V BRNĚ**

Letem za odcházejícím létem

Na jedno pravidlo, které jsem se učil na průmyslové škole, si vzpomínám tak živě, jako by to bylo dnes. Předpokládám, že to navzdory všem proměnám dosud platí – totiž že poměr počtu zubů na kolech ozubeného soukolí by neměl být celým číslem. Jedno kolo by tedy nemělo mít přesně dvakrát, třikrát (atd.) tolik zubů, než má to druhé. Pokud je tento poměr celým číslem, zapadají a zabírají do sebe stále tytéž zuby. A to může vést k nerovnoměrnému opotřebení a postupné degeneraci celého silově-energetického systému, byť by to bylo jen soukolí mezi klikou a vrtulí fukaru nebo řezačky na slámu. Vzhledem k tomu, že většina technických pravd má i svoji humanitní obdobu (a naopak), podívejme se na odcházející léto z tohoto úhlu pohledu.

Kladný význam léta spočívá (mimo jiné) v tom, že je časem cestování, časem nových setkání a časem narušení celoročních stereotypů. Naše zuby zabíraly do úplně jiných kol, než jsou ta, které důvěrně známe. Místo zaběhaných soukolí se otáčíme úplně jinde. Na naše otázky dostáváme jiné odpovědi, než na jaké jsme zvyklí. Právě taková setkání s sebou nesou onen blahodárný nedělitelný počet zubů a nutí k přemýšlení. Jedno takové náhodné setkání mi dosud leží v hlavě. Na letní cestě jsem se setkal s pracovníkem křesťanské dobročinné organizace, a při hodnocení vlivu vysokých teplot na lidskou psychiku přišla krom tropického šílenství na čtyři řeč i na následující příběh: Dobročinná organizace se rozhodla věnovat jedné chudé rybářské osadě na Filipínách motorový člun. Měla to být velká pomoc, protože místo třech výprav na moře s primitivním dřevěným člunem s vesly a malou plachtou mohli vyplout mnohem dále, a to i desetkrát za den. Dosáhli by tak mnohonásobného úlovku. Za utržené peníze mohli poslat děti do škol, postavit si domy, koupit další čluny, zařídit si závod na zpracování ryb atd. Měli prostě před sebou skvělou budoucnost a záleželo už jen na nich. Jaké to však bylo zklamání, když po roce dobročinná organizace zkoumala, jak jsou na cestě k prosperitě daleko. Bylo to truchlivé. Pokud vůbec s člunem na lov vyplouvali, pak stejně jenom třikrát denně, a nikdy nenalovili víc než předtím. Tím ovšem jejich výsledek byl ještě chudší, protože museli koupit benzin. Ubozí domorodci měli pro své jednání nepochopitelné vysvětlení: kdyby přivezli na trh více ryb než obvykle, připravili by o obživu své sousedy z vedlejší vesnice, a to si nemohou dovolit, protože jsou si všichni navzájem příbuzní a nemohli by předstoupit před bohy svých společných předků. Nic nepomohlo ani „politické školení mužstva“, ve kterém jim misionáři pokroku vysvětlovali, že se takto nikam nedostanou a že žádné ohledy na sousedy nemají jakožto ekonomická kategorie naprosto žádný význam a že jejich předkové žádní bohové nejsou. Chápali jsme tento příběh jako důkaz, že horko působí na lidskou psychiku. Zatímco severan Alfred Nobel pracuje do úmoru a vynalézá pro dobro lidstva dynamit, a vůbec celý technický pokrok se odehrává v drsnějších klimatických pásech, jižní národy vymýšlejí karnevalové masky, věnují se slavnostem, tanci a populační explozi a záleží jim na vztazích se sousedy, tradicích, předcích a jiných pomyslech. Nyní suď, obyvateli a budovateli technické civilizace. Máš alespoň sám pro sebe odpovědi na tyto globální kulturní otázky? Člověk se nemusí zařizovat podle všech možných paradigmat nám vzdálených kultur. Brněnský myslitel František Vymazal však říká: Od každého se nemusím nechat poučovat, ale učit se mohu od každého. A v tom je tajemství soukolí, ve kterém do sebe nezapadají pouze stále stejné zuby, zní stále dokola jednou známou písní. Na tomto místě se v dalších číslech Událostí budou objevovat různá zamyšlení o technice zcela jistě i nestandardní. Viděno v kontextu předchozího, mělo by to být dobré pro celý převodový mechanismus naší mysli, VUT i našeho lidského světa. Nejen v létě.

(Mgr. Milan Klapetek)

Do Číny na kongres i za studenty

Na zhruba týdenní pobyt do Číny se koncem července vypravil rektor VUT v Brně Prof. RNDr. Ing. Jan Vrbka, DrSc. Přestože hlavním cílem jeho cesty byla účast na světovém kongresu AIRAPT-18, který se konal v Pekingu, našel si čas i na návštěvu místní Beijing Institute of Technology.

U: Mohl byste více přiblížit světový kongres AIRAPT-18, který se letos konal v termínu od 23. do 27. července?

AIRAPT-18 je světová vědecká společnost pro oblast extrémně vysokých tlaků, sdružující odborníky zkoumající působení tlaků na fyzikální vlastnosti materiálů nejrůznějších typů včetně materiálů biologických. Pomocí vysokých tlaků je například možné dlouhodobě uchovávat potraviny, aniž by ztratily svoji nutriční hodnotu a došlo ke ztrátě vitamínů. Součástí této společnosti je také inženýrství vysokých tlaků, které se zabývá konstrukcí zařízení pro vytváření příslušných tlakových a teplotních podmínek, což je oblast, které se věnuji také já. Konkrétně se jedná o problematiku pevnostních návrhů a pevnostní optimalizace vysokotlakých nádob.

Kongres se konal v pekingském mezinárodním kongresovém centru a byl velmi dobře organizován. Celkem se jednání zúčastnilo 370 vědců z celého světa, z toho 70 čínských odborníků, a na závěr pracovního jednání bylo zvoleno představenstvo AIRAPT-18 na další dva roky. V rámci konference jsem vystoupil s přednáškou na téma „Vliv porušení ocelového pásu na napjatost a deformaci složené nádoby vinuté konstrukce“. Přednáška měla mezi přítomnými posluchači značný ohlas a obdržel jsem i nabídku k mezinárodní spolupráci. Za Českou republiku se společně se mnou konference zúčastnil rovněž Prof. RNDr. Zdeněk Kněsl, CSc., z ÚFM Akademie věd České republiky, který rovněž přednesl vlastní příspěvek.

U: Mimo rámec kongresu jste byli pozváni také na pekingskou techniku.

Kromě odborné přednášky na téma vysokotlaké složené nádoby jsem pro pracovníky Beijing Institute of Technology připravil prezentační přednášku o VUT v Brně. U příležitosti návštěvy jsem se rovněž setkal s rektorem této výběrové školy, na níž studuje kolem deseti tisíc studentů a která v současnosti zaujímá

v Číně velmi významné postavení. Charakteristickým pro pekingskou techniku, založenou v roce 1940, je obrovský převis studentů, protože zájem uchazečů z celé Číny daleko přesahuje možnou kapacitu školy. Představitelé školy projevíli zájem o studium čínských doktorandů u nás, dali by ale přednost mezinárodní dohodě v této oblasti, která by usnadnila financování.

Při návštěvě jsme si také prohlédli kampus univerzity, jež dominují tři výškové budovy a kde nechybí ani půvabný park či sportoviště s tartanovou atletickou dráhou. Zajímavostí je, že v kampusu bydlí nejen studenti, ale i pedagogové školy.

U: Pokud vím, nebyla vaše letošní návštěva Číny první. Můžete tedy i srovnávat, jak pokračuje vývoj v této pro nás přece jen vzdálené zemi?

Byl to v pořadí můj třetí pobyt v Číně. Kromě jedné krátkodobé návštěvy u příležitosti konference věnované počítačové mechanice jsem tam v polovině devadesátých let absolvoval expertní pobyt ve výzkumném ústavu supertvrdých materiálů v Zhengzhou. Od doby mé poslední návštěvy je viditelný hospodářský rozvoj. Ve městě potkáváte usměvavé, hezky oblečené lidi, je patrná zvyšující se životní úroveň. Všude panuje euforie z přidělení olympijských her a Číňané jsou na tento fakt nesmírně hrdí. Intenzivně se buduje silniční síť dálničního charakteru, kromě nové výstavby se rekonstruují také staré čtvrti. Na ulicích jezdí většinou moderní auta převážně německých značek vyráběných v licenci, ale jsou vidět i čínské vozy. Podle statistiky připadá v Pekingu jedno auto na pět obyvatel, což rovněž svědčí o rostoucím životním standardu. Samozřejmě, co je za tím a jak je to ve skutečnosti s dodržováním lidských práv, do toho nemůžete jako běžný návštěvník proniknout.

U: Za hranicemi je Čína proslulá rovněž svojí kuchyní.

Měl jsem možnost ochutnat jak lahůdky připravené pro recepci v rámci kongresu, tak jednoduchá jídla v běžných čínských restauracích. Nejvíce jsem si asi pochutnal na pekingské kachně a obalovaných knedlíčcích s nejrůznějšími náplněmi. Poněkud mě překvapila značná obliba piva, přičemž dlužno dodat, že pekingské čepované je docela dobré.

(Připravila Jiřina Veselá)

Studijní cesta po švédských vysokých školách

Prof. Ing. Jan M. Honzík, CSc.
Doc. RNDr. Petr Dub, CSc.

Již třetí studijní cestu po zahraničních školách zorganizovalo CSVŠ v Praze. Zástupci vedení českých vysokých škol navštívili v roce 1998 rakouské univerzity a Fachhochschule, o rok později byly na programu německé vysoké školy. Letos vedla plánovaná trasa do Švédska a za VUT v Brně se jí zúčastnila tříčlenná delegace v čele s rektorem, Prof. Ing. RNDr. Janem Vrbkou, DrSc.

Ve Švédsku je deset tradičních univerzit a dvacet menších vysokých škol založených v devadesátých letech, které se také řadí mezi univerzity. Celkem má Švédsko 300 tisíc studentů ve všech formách vysokoškolského studia. Švédští studenti nemusí platit školné a mají k dispozici bohatou škálu stipendií a grantů, které jim dovolují ekonomicky až hříšně bezstarostný život. Jedním z důsledků, pro nás málo obvyklých, je fakt, že většina maturantů neusiluje o vstup na vysoké školy, ale odchází do praxe. Na vysoké školy zato nastupuje vysoké procento uchazečů z praxe. Granty a stipendia jim umožňují solidní existenci i za situace, že založili rodinu.

Švédský kreditní systém má podobné vlastnosti jako ECTS, ale vychází z dvousemestrového schématu po 20 kreditech za každý semestr, 40 kreditů za školní rok. V tradičním švédském systému jsou jednotlivé studijní předměty řazeny za sebou, každý je vyučován samostatně jen po několik týdnů v semestru. Bakalářský studijní tříletý program sestává ze 120 kreditů, magisterský (masterský) je o jeden rok delší a má 160 kreditů. Do doktorského studijního programu se vstupuje pomocí konkurzu jak po získání bakalářského, tak magisterského gradu. Vyhraňují lepší, což neznamená, že to musí vždy být masterský uchazeč. Uchazeči o pregraduální studium neprocházejí ve většině oborů přijímacím řízením a ve Švédsku je značné množství zahraničních studentů z Evropy i z celého světa.

Kristianstad

Týdenní cestovní pobyt autobusem začal 17. 6. 2001 odpoledne v Praze. Na trajekt ze Sassnitzu do Treleborgu jsme dojeli brzy ráno v pondělí 18. 6. 2001 a první navštívenou školou se stala mladá univerzita v Kristianstadu, v němž malý turistický hotel byl naší výjezdní základnou. Univerzita sídlí v areálu bývalých kasáren, postavených v roce 1925. Byla založena v r. 1995, stejně jako řada dalších nových vysokých škol, v souladu s evropskou vzdělávací politikou. Mimochodem, objektů po bývalých kasárnách, které přestaly být se vstupem do EU potřebné, využívá ve Švédsku několik mladých vysokých škol.

Jádro kampusu kristianstadské univerzity tvoří knihovna, mediální centrum, velká posluchárna, tělocvična a kavárna. Studentská unie má vlastní objekt a z krátké prezentace bylo

vidět, že studentská organizace hraje významnou pozici. Akademický rok se dělí na dva dvacetitýdenní semestry (včetně období zkoušek). Začíná v polovině srpna a končí v červnu. Univerzita uděluje 4 druhy gradů (diplomů): „Diploma“ po 80 kreditech, bakalářský diplom po 120 kreditech, z nichž alespoň 60 musí být v dominujícím oboru (hlavní obor), profesionální diplom – udělovaný ve studijních oborech zaměřených na výkon povolání (učitelství, zdravotní sestry, technici) a nakonec magisterský program (MSc) za 120 kreditů, z nichž alespoň 80 musí být z hlavního oboru. Studijní obory tvoří typické spektrum univerzálních evropských univerzit, nabízejících na úrovni bakaláře ekonomické obory, inženýrské obory (elektronika, výpočetní technika, strojnictví, polymerová technologie, vodní ekologie, průmyslová ekonomika), zdravotní zaměření (zdravotní sestry/bratři, zubní technika, zdravotní péče), přírodovědecké obory, sociální studijní obory, umělecké obory. Na úrovni magisterské pak už jen učitelství, dějiny, polymerní technologie a psychologii. Univerzita v Kristianstadu je představitelem typické švédské mladé univerzity s převládajícími bakalářskými studijními programy, mezi nimiž technicky a přírodovědně orientované obory představují relativně malou část.

Lund

Univerzita v Lundu patří k těm nejstarobylejším v Evropě. Byla založena r. 1658, tedy v období po třicetileté válce, která, na rozdíl od zpusťosené střední Evropy, Švédsku nezpůsobila nic zlého. Je po Uppsale druhou nejstarší univerzitou v zemi. V současnosti zde studuje 28 000 studentů v pregraduálním studiu (52 % žen), z toho 22 600 studentů řádného denního studia. Univerzita nabízí 850 kurzů v 60 studijních programech. V anglickém jazyce se nabízí 250 kurzů. Zahraniční mobilita (výjezd/příjezd) je vyrovnaná a pohybuje se na úrovni 500 studentů. „Kamenné univerzity“ se vyznačují mezi jiným tím, že mají lékařské fakulty, zatímco prakticky na všech univerzitách najdete zdravotní, stomatologické a sociálně orientované studijní obory. Technické obory zaujímají 21 % a přírodní vědy 7 % studentů. Pro srovnání – teologie a filozofie 19%, medicína 11 %, právo 7 %, sociální vědy 32 %. Padesát pět procent studentů je mladších 25 let. V doktorském postgraduálním studiu je

Budova rektorátu univerzity v Lundu.

330 studentů (41 % žen). Výzkumné činnosti jsou financovány státem zhruba z poloviny. Škola má 5500 zaměstnanců (43 % žen), z toho 1400 profesorů a učitelů s gradem PhD.

Přijetí účastníků našeho zájezdu se uskutečnilo v starobylé zasedací místnosti přeplněné obrazy středověkých šlechticů – správců univerzity z dob, kdy profesori dostávali svou mzdu v naturáliích a univerzitě patřily statky a pozemky, kde se naturální mzda produkovala. Z diskuse na ekonomické téma vyplynulo i to, že díky silnému sociálně demokratickému prostředí země jsou mzdy mezi zaměstnanci univerzit velmi nivelizované, i když stimulační složka mzdy existuje. Školné se řadě profesorů zdá být žádoucí jak pro ekonomiku školy, tak z motivačních důvodů pro studenty, ale současná vláda ho nepodporuje.

Z výkladu našeho hostitele, prorektora univerzity, který je současně ředitelem centra pro kvalitu, jsme se dozvěděli také mnoho zajímavých a svěžích myšlenek, postřehů a zkušeností z této oblasti.

Malmö

Po vynikajícím obědě ve slavnostní jídelně, v níž se přijímají jen významné návštěvy, jsme přešli do asi 20 km vzdáleného přístavního města Malmö. Malmö má asi 250 tisíc obyvatel a je to nejvýznamnější přístavní a loďařské město Švédska. V pří-

stavní části přímo před univerzitou byly vidět uskladněné dlouhé kónické roury – sloupy budoucích větrných elektráren, připravených k dopravě na své místo. Na rozdíl od Lundu náleží univerzita v Malmö k těm nejmladším. Byla založena v roce 1998, má necelých sedmnáct tisíc studentů a asi tisíc učitelů. Šest fakult s téměř exotickými názvy je zaměřeno na zdraví a společnost, vnitřní migraci a etnickou kulturu, umění a komunikaci, vzdělávání učitelů, odontologii (stomatologii) a techniku a společnost. Na univerzitě je padesát pět procent studentek. Moderně vybavená, byť nerozsáhlá knihovna patří k nezbytnému vybavení těchto na bakalářské programy zaměřených vysokých škol. Nově rekonstruované budovy, které původně sloužily jako sklady přístavu, a studenti posedávající na trávnicích před školou vyzařují atmosféru „soft“ studia, v němž nechybí chuť ke studiu, šťastně promíseném se společenským a kulturním životem. Svědčí o tom i zvonkohra umístěná před univerzitou a připojená na internet, na níž můžete na dálku pozdravit kolegy učitele či studenty prostřednictvím vlastní melodie zkomponované pomocí programu na místních webových stránkách.

Procházka městem ukázala jeden z typických obrázků švédských měst, v nichž na každém kroku najdete nejčastěji kovové plastiky a sochy, které vás při vysoké umělecké i estetické úrovni nenechají na pochybách, koho či co zobrazují. Figurální sochy jsou často umístěny zcela přirozeně na místě, kde byste čekali normální lidi. A tak se do průvodu dechové muziky s kapelníkem v čele na fotografii z Malmö zařadil i prorektor Petr Dub.

Krátký zájezd nás zavedl k výhledu na most, který už dva roky spojuje Malmö s dánskou Kodaní. Je to jedno z vynikajících stavebních inženýrských děl konce minulého století, které by si nikdo, kdo se bude vyskytovat poblíž, neměl nechat ujít.

Karlskrona

Blekinde Institut of Technology v Kristianstadu, který sídlí ve třech městech oblasti Blekinge na východním pobřeží jižního Švédska, patří k těm mladším univerzitám. Nejprve jsme navštívili nový kampus v Ronneby, poté kampus, původně opět kasárna, v Karlskroně, jejíž starý přístav je uveden na seznamu cenných hodnot pro lidstvo UNESCO. Významným rysem této školy je její symbióza s technologickým parkem „Soft Center Ronneby“ v Ronneby a uskupením „Telecom Park“ v Karlskroně. Toto centrum malých firem zaměřených na informační technologie, konzultační a různé komerční služby je definované i nedefinované, personálně i projektově, komerčně i nekomerčně propojeno s univerzitou. Studenti i učitelé se podílejí na jeho činnosti na základě výukových prací i smluvně komerčních projektů, firmy nacházejí v univerzitě bohatou zásobárnu pracovní síly, která je i ve Švédsku úzkým profilem rozvoje. Tady již průmysl a podnikatelé pochopili zásadu o Mohamedovi a hoře a vytvořili s univerzitou neopakovatelné prostředí s jedinečnou atmosférou vytvářenou vesměs mladými lidmi, ať z období studia nebo začínajících odborných a manažerských kariér, kteří mají chuť a vůli rozvíjet tvůrčí činnost ku prospěchu svému i firmy. Podobnou atmosféru nemůže vytvořit podobná dvojice institucí, které sice existují v jednom městě, ale na dvou místech.

Jönköping

Jönköping je město založené již v r. 1228 uprostřed jižního Švédska, asi 200 km vzdušnou čarou severně od Kristianstadu, na jižním pobřeží velkého a protáhlého vnitrozemního jezera Vättern, jehož severovýchodní osa je téměř 140 km dlouhá. Na severovýchodním konci jezera je kanálem Göta propojen s Baltickým mořem na východním pobřeží Švédska. Jönköping je

U kormidla...

bohaté průmyslové město. Univerzita zde vznikla v r. 1994 a sestává ze 4 škol/fakult: mezinárodní obchod, komunikace a pedagogika, technická fakulta a fakulta zdravotní péče. Areál školy vznikl s využitím typicky severské a bohaté architektury nešetřící na kvalitním dřevě, skle a oceli, ani na nesčetných kovových mřížových žaluziích, umístěných nad okny a zabraňujících dlouhému nízkému slunko v obtěžující záři. Je sestaven z budov starých, přestavěných i nových a leží uvnitř města na břehu jezera. To, že výstavba školy netrpěla nouzí, dokumentuje i skutečnost, že škola není připojena jen na centrální teplárnu, ale také na městskou klimatizační centrálu. Klimatizace, kterou očekáváme hlavně v jižních krajích a na kterou si i my postupně zvykáme v interiérech i automobilech, se ve Švédsku zdá být opravdu rozmařilostí... Asi není a mají na to!

Na prezentaci aktivit vysoké školy jsem si poprvé uvědomil některé projevy, společné všem předchozím, ale i následujícím návštěvám. Prezenční přednášky dělali zástupci oddělení pro vnější vztahy školy (public relation), specialisti, s použitím audiovizuální techniky i tištěného propagačního materiálu. V některých případech je doprovázel vysoký funkcionář školy, fakulty nebo specialista z některého oboru. Druhým, poněkud překvapujícím, ale systematicky se opakujícím jevem bylo, že tam, kde naše vysoké školy prezentují dva hlavní pilíře univerzitních

aktivit – vzdělávací a tvůrčí, švédské univerzity již v evropském duchu prezentují pilíře tři. Tím třetím, podobně významným jako předchozí dva, je služba školy veřejnosti, občanům a regionu. Má podobu vzdělávací i tvůrčí, ale tváří se méně vznešeně než graduální akademické vzdělávání a vědecko-výzkumná činnost, jak je známe u nás. Vzdělávací potenciál slouží občanům v okolí k tomu, aby zvýšili nebo změnili svou kvalifikaci, a získali tím větší naději na úspěch své firmy na trhu, nebo naději na vlastní zaměstnání u nových a inovujících firem. Tvůrčí aktivity v této oblasti se zaměřují na místní a regionální malé i střední firmy a jejich nemonumentální každodenní výrobní i ekonomické problémy. Tyto činnosti sice asi nevedou k rytířským ostruhám akademické kariéry, mají však blahodárný vliv na produkční infrastrukturu regionu i na ekonomický stav vysoké školy. Vždyť je ve tvůrčích činnostech financována státem jen z poloviny! Na grafech vývoje švédského průmyslu za dvacáté století byl viděn z našeho pohledu paradox konjunktury pocho-pitelné u Švédska v období obou světových válek i deprese po jejich skončení. Depresivně se projevilo rovněž skončení studené války, švédský průmysl se silně přeorientovává z ocelového království na informační a komunikační technologie, biotechnologie a jiné moderní eldoradologie.

Univerzita v Jönköpingu je soukromá univerzita. To však neznamená, že studenti platí školné. Pouze vlastník a provozovatel školy je sdružení zejména firem z oblasti. Jinak stát přispívá na chod univerzity stejně jako u „státních“ univerzit.

Växjö

Asi 110 km na jihovýchod od Jönköpingu, a tedy asi sto kilometrů na sever od Kristianstadu, je menší univerzitní město, s obtížně odhadnutelnou výslovností svého jména – Växjö. Bylo to poslední zastavení studijní cesty. Také tato univerzita neoslavila ještě ani svých 10 let existence, ale má dost zdravého sebevědomí na rozvoj. Univerzita ve Växjö není velká ani slavná a musí obstát v konkurenčním boji s jinými univerzitami. O to více se snaží upoutat zájemce o celoživotní vzdělávání formami večerními a dálkovými. I mladé a nevyzrálé švédské školy mají pro ekonomickou sílu země velkou přitažlivost studentů z bývalých východoevropských zemí, zejména ze zemí třetího světa.

Prezentace univerzity v Jönköpingu se uskutečnila v právě otevřené budově nové fakulty s názvem School of Education and Communications, jejíhož návštěvníka vítá velký nástěnný obraz červeného ledního medvěda mezi Pythagorovou větou, Einsteinovým vztahem mezi energií a hmotností a veršem, jehož český překlad zní: „Atomové vazby vržené do říše chladu severně od vážné hudby.“

O studenty ze zemí bývalého Sovětského svazu zde není nouze a někdy se zdá, že jsou zde přijímáni lépe než v zemích svých bývalých vazalů.

Univerzita ve Växjö rozvíjí četné mezinárodní kontakty a pořádá významná vědecká setkání. V průběhu naší návštěvy právě končilo mezinárodní sympozium Foundations of Quantum Theory, kterého se zúčastnily světové špičky v tomto oboru.

Letnice

Také na pátek 22. června byla původně plánována návštěva vysoké školy. Protože však na tento den připadá ve Švédsku státní svátek letnic, i my jsme ho strávili ve švédském stylu. Návštěva přímořského města **Ahus** a docela letní počasí dovolilo pokořit několika otužilým českým akademikům Balt a zúčastnit se odpolední švédské folklorní slavnosti. Uprostřed náměstí stál opentlený sloup připomínající naši májku a všude se shromažďovaly davy lidí, zejména rodičů s dětmi. Většinu hlav dívek a mladých žen zdobily květinové věnce. Uniformovaná dechová kapela hrála směr evergreenů a dav se formoval do kruhových formací okolo sloupu. Spontánní taneční kreace za doprovodu spíše dojemné než náročnější harmonikové produkce místního muzikanta, jehož hru i zpěv přenášel bezdrátový mikrofon do reproduktorů ovládajících náměstí, budil dojem jakéhosi miniekvivalentu našich dřívějších prvomájových nespontánních produkcí. Celou slavnost pak korunovala vystoupení folklorního souboru.

Cestou na trajekt z Treleborgu nám zbyl čas na ještě jednu zastávku – kouzelné přístavní město Ystad. Malebné uličky starého města byly v pozdním svátečním odpoledni nečekaně opuštěné, ale o to krásnější. Téměř absolutní právo na odpoči-

nek, zajištěný silnými odbory a sociálně demokratickou vládou, způsobil absolutní uzavření všech restaurací, hospůdek, hospod, cukráren a všeho, co bychom ve svátečním odpoledni očekávali.

Uniformovaná dechová kapela hraje na oslavách letnic.

Z oslav švédského svátku letnic.

Budoucnost konference je spojována s Brnem

Tři dny diskusí více než stovky špičkových odborníků z třidvaceti zemí světa... Tak lze stručně charakterizovat v pořadí 3. mezinárodní konferenci s názvem Struktura materiálů a mikromechanika lomu, která se uskutečnila 27.–29. června letošního roku v areálu VUT v Brně Pod Palackého vrchem.

Pořadatelem této dnes již prestižní akce byly Ústav fyzikálního a materiálního inženýrství Fakulty strojního inženýrství VUT v Brně ve spolupráci s českou pobočkou ASM International, Českou společností pro nové materiály a technologie a evropskou organizací COST. O třetím pokračování této významné konference, ale i o její historii a budoucnosti jsme hovořili s předsedou konference Prof. RNDr. Jaroslavem Pokludou, CSc., a vedoucím organizačního výboru Doc. RNDr. Pavlem Šanderou, CSc., z Ústavu fyzikálního inženýrství.

Prof. Pokluda: Bohužel, na počátku stojí tragická a smutná událost. V polovině devadesátých let pořádalo Vysoké učení technické v Brně společně s ČVUT v Praze odborný seminář. Jednoho z referujících, inženýra Karla Pelikána, CSc., odborníka na matematické modelování struktur v pevných látkách ze zlínské fakulty, přímo při jeho referátu postihl srdeční infarkt. Lékařská pomoc přijela naneštěstí pozdě a tato tragedie byla pro všechny přítomné mimořádně šokující. Tehdy jsem navrhl kolegům Prof. Jiřímu Švejcarovi z FSI VUT v Brně a Dr. Ivanu Saxlovi z Matematického ústavu AV ČR v Praze, abychom na počest památky Karla Pelikána uspořádali kolokvium s tematikou jemu i nám blízkou. Tak byl položen základ pravidelným setkáním odborníků na problematiku vytváření fyzikálně matematických modelů struktury a vlastností materiálů.

U: První konference, která se uskutečnila na Vysokém učení technickém v Brně v roce 1995, byla tedy věnována vzpomínce oné smutné události...

Prof. Pokluda: Přihlásili se nejen čeští, ale také zahraniční účastníci – většinou ti, kteří s Karlem Pelikánem spolupracovali. Celkem se sešlo kolem pěti desítek lidí a mnoho z nich projevilo chuť v setkání pokračovat i v budoucnosti. Stojí za zmínku, že se tehdy aktivně zúčastnil i dnešní rektor VUT v Brně Prof. Jan Vrbka. My jsme původně ani nepředpokládali, že by se akce měla opakovat, ale na základě tohoto zájmu jsme uspořádali mezi účastníky anketu. V malém dotazníku odpovídali na tři otázky: zda se má pokračovat, pokud ano – v jakém intervalu, a zda má jít o akci národní či mezinárodní. Drtivá většina se vyjádřila pro pokračování a odpovědi se shodovaly i v tom, že akce má mít periodicitu dva až tři roky. Nerozhodně vyzněly

odpovědi na poslední otázku. V tříčlenném organizačním grémiu jsme se potom rozhodli pro konferenci mezinárodní. Především proto, že modelování struktury a lomových procesů v materiálech představoval již v té době v zahraničí velmi silný proud.

U: Má vůbec brněnská konference nějakou obdobu?

Doc. Šandera: My jsme se již při prvním ročníku snažili spojit v rámci konference mikro a makropřístupy k popisu procesů deformace a lomu materiálů, tj. vzájemně propojit pohledy strojních a materiálových inženýrů s pohledy fyziků, kteří tyto procesy studují spíše v mikroskopickém měřítku. Proto se také liší rozdělení našich odborných sekcí od struktury běžných konferencí v oblasti materiálových věd. Ty totiž obvykle vycházejí z dělení buď podle typů materiálů, nebo podle různých procesů exploatace materiálů v praxi. Naše sekce jsou však rozděleny podle metod řešení problémů od atomistických přístupů přes mezopřístupy, při nichž se uvažuje kolektivní chování poruch v materiálech na bázi mechaniky kontinua, až po makropřístupy založené zcela na bázi kontinua v rámci tzv. lomové mechaniky. Takto zaměřená a zejména strukturovaná konference v polovině devadesátých let, kdy jsme začínali, ještě neexistovala. Dnes je její obdobou v podstatě jen akce s názvem „Materiály od mikropohledu do makropohledu“ konaná v Dánsku.

U: Pohledy takto různě zaměřených odborníků se přece musí výrazně lišit...

Prof. Pokluda: Zpočátku bylo dost obtížné najít mezi všemi účastníky společnou řeč, ale o to byly diskuse zajímavější a vášnivější. A hlavně – lidé měli zájem v těchto diskusích pokračovat. Takto poměrně široce pojatá diskuse je navíc, podle mého názoru, velmi užitečná právě pro vysokoškolské pedagogy. Ti by totiž měli být jak dobrými specialisty ve „své“ disciplíně, tak by měli mít základní přehled o celém oboru, v němž učí. Naše konference svou koncepcí tuto myšlenku jistě naplňuje, neboť se na ní setkává rozsáhlé spektrum odborníků, sjednocených pod hlavičkou širokého interdisciplinárního oboru – materiálových věd.

U: Jaký charakter měla druhá konference, která se uskutečnila v Brně v roce 1998?

Doc. Šandera: Podařilo se nám dát dohromady poměrně reprezentativní mezinárodní společnost lidí, zabývajících se problémy struktury materiálů a modelování jejich deformace a porušování. Celkem se konference zúčastnilo kolem devadesáti odborníků, z toho asi třetina ze zahraničí. Mezi účastníky přitom nechyběly ani skutečné světové špičky. Se svojí přednáškou vystoupil například Prof. Campbell Laird ze Spojených států amerických či zřejmě největší současná osobnost v atomistickém modelování, profesor Václav Vitek. Tento odborník je absolventem Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy, avšak od konce šedesátých let žije v zahraničí. V současné době působí v USA na Pensylvánské univerzitě ve Filadelfii a je čestným doktorem naší univerzity. Přesto se nám zdálo procento příspěvků z oblasti „nano“ a „mikro“ přístupů (asi 20 %) jako nedostačující. Proto se mottem třetí konference stala snaha ukázat sílu a efektivitu zejména atomistických přístupů v materiálových vědách.

U: Podařilo se vám to?

Prof. Pokluda: S potěšením musím konstatovat, že na letošní konferenci byla nadpoloviční většina referátů zabývajících se mikroskopickými metodami. Prokázala se tak současně již nastupující propojenost mezi mikro a makropřístupy v této oblasti.

Doc. Šandera: Lze říci, že letos se na VUT v Brně sešla skutečná vědecká elita. Za všechny jmenujme pouze Yukitaku Murakamiho z Japonska, světovou osobnost v oblasti únavy materiálů, Chunga H. Woo z čínského Hongkongu, proslulého v oblasti simulace a interakce poruch v krystalech, či Japonce Masaharu Yamaguchiho, vynikajícího specialistu na vlastnosti a technologii intermetalických materiálů. Nechyběl samozřejmě ani Václav Vitek, který nám navíc velmi pomohl s propagací konference ve světě. Zastoupena byla také téměř kompletní česká špička z oboru mezních stavů materiálu, jehož tradiční baštou je Ústav fyziky materiálu AV ČR v Brně. Je třeba zdůraznit, že jak ředitel tohoto ústavu P. Lukáš, tak další přední

vědečtí pracovníci M. Šob, J. Polák, I. Dlouhý a L. Kunz značně přispěli k úspěšnému průběhu celé konference.

U: Jaká byla účast mladých vědců?

Doc. Šandera: Mezi účastníky bylo poměrně mnoho mladých lidí. Aktivně se především v posterové sekci účastnili doktorandi z VUT v Brně i z ústavů Akademie věd České republiky. Abychom umožnili účast co nejvyššímu počtu mladých zájemců, platili zvýhodněnou sazbu. Zatímco pro běžné účastníky činil účastnický poplatek devadesát dolarů, doktorandi hradili jen třetinu.

Prof. Pokluda: Považujeme za velmi důležité, aby se právě mladí vědci účastnili takových akcí. Zejména pro ně je totiž setkání a osobní kontakt se světovými velikány asi vůbec tou nejlepší zkušeností a motivací, jakou si mohou do své další vědecké a pedagogické práce odnést.

U: Konference je úspěšně za vámi. Jaký je výhled do budoucna?

Prof. Pokluda: V pořadí čtvrtá konference by se měla podle plánu uskutečnit v roce 2004. Zvažovali jsme, zda by nebylo zejména pro tradiční zahraniční účastníky atraktivnější přesunout její konání do jiné země a do dalších let se v pořádání střídat například s našimi maďarskými kolegy z Miškolce a Budapešti. Tento návrh, který jsme spolu s Prof. L. Tóthem přednesli na závěrečném zasedání poradního výboru, se však setkal s jednomyslným zamítnutím. Hlavním důvodem bylo přesvědčení kolegů, že konference za uplynulou dobu získala mezinárodní zvuk a počítá se s ní v kalendáři významných pravidelných akcí. Je již spojována s Brnem i naší univerzitou a nebylo by dobré, aby se tato tradice narušila. Druhým neméně závažným argumentem byla obava, že s přesunem jinam by se mohla pozměnit její dosavadní struktura i společenská atmosféra. Tyto jistě povzbuzující názory rozhodly o tom, že místem konání příští konference bude opět VUT v Brně.

(Připravila Jiřina Veselá)

Noví docenti a doktoři

25. června 2001 se v budově Centra VUT v Brně na Antonínské ulici uskutečnilo slavnostní předání dekretů novým docentům a promoce absolventů doktorských studijních programů. Na slavnostním ceremoniálu promluvil rektor VUT v Brně Prof. Jan Vrbka, prorektor VUT v Brně Doc. RNDr. Petr Dub, CSc., prorektor VUT v Brně Prof. RNDr. Josef Jančář, CSc. a děkani fakult.

Nově jmenovaní docenti:

Fakulta stavební

Doc. Ing. Vladislav HORÁK, CSc.
obor: teorie a konstrukce staveb

Fakulta strojního inženýrství

Doc. Ing. Jaroslav ČECH, CSc.
obor: strojírenská technologie
Doc. Dr. Ing. Radek KNOFLÍČEK
obor: konstrukční a procesní inženýrství
Doc. Ing. Milan PAVELEK, CSc.
obor: aplikovaná mechanika

Fakulta elektrotechniky a informatiky

Doc. Ing. Jarmila DĚDKOVÁ, CSc.
obor: teoretická elektrotechnika
Doc. Ing. Jiří VONDRÁK, DrSc.
obor: elektrotechnická a elektronická technologie

Fakulta architektury

Doc. Ing. arch. Alois NOVÝ, Csc.
obor: architektura

Fakulta podnikatelská

Doc. PhDr. Ing. Aleš GREGAR, CSc.
(Fakulta technologická UTB ve Zlíně)
obor: odvětvová ekonomika a management

Fakulta technologická ve Zlíně

Doc. RNDr. Jaroslav VACULÍK, CSc.
obor: technologie makromolekulárních látek

Nově jmenovaní doktoři:

Fakulta stavební

Ing. Miloš LAVICKÝ
Ing. Milan ŠMAK
Ing. Jan PĚNČÍK

Fakulta strojního inženýrství

Ing. Karel BEDNÁŘ
Ing. VIET HAI DANG
Ing. Antonín DOUŠEK
Ing. Jaroslav KATOLICKÝ
Ing. Martin KLÍČNÍK
Ing. Přemysl KRŠEK
PaedDr. Dalibor MARTIŠEK
Ing. Libor MAŠEK
Ing. Michal PÁSEK
Ing. Libuše SÝKOROVÁ
Ing. Karel ŠIMEČEK
Ing. Zdeňka VIDECKÁ

Fakulta elektrotechniky a informatiky

Ing. Petr BENEŠ
Ing. Peter BUKOVJAN
Ing. Karel DANĚK
Ing. Michal DOBEŠ
Ing. František GREBENÍČEK
Ing. Jan KREMLÁČEK
Ing. Pavel VÁCLAVEK

Fakulta architektury

Ing. arch. Simona DRAČKOVÁ

Fakulta podnikatelská

Ing. Zuzana KŘÍŽOVÁ
Ing. Petr SEHNAL
Ing. Alena TOMŠOVÁ

Nechtěl bych pracovat jen pro sebe...

Jedním z letošních doktorandů, kteří byli slavnostně jmenováni koncem června, se stal i inženýr Přemysl Kršek z Ústavu konstruování Fakulty strojního inženýrství Vysokého učení technického v Brně. Jednatřicetiletý rodák z Ostravy složil státní závěrečnou zkoušku na VUT v Brně v roce 1993 a ve stejném roce byl přijat k internímu doktorandskému studiu. O tři roky později také úspěšně složil rigorózní zkoušku. V doktorandském studiu pokračoval externě po absolvování vojenské civilní služby. Od roku 1998 pracuje jako odborný asistent.

U: Jakými problémy se ve své vědecké práci zabýváte?

Už během svého studia jsem se věnoval především počítačové podpoře konstruování (CAD), počítačové grafice a 3D počítačovému modelování. Mou specializací se postupně staly aplikace počítačové grafiky a 3D počítačového modelování v medicíně, zvláště v radiologii. Teze k rigorózní zkoušce měly téma „Tvorba geometrických modelů tkání lidského těla na základě dat z počítačového tomografu“. Nyní jsem se soustředil na přímou automatickou tvorbu MKP modelů na základě dat z počítačové tomografie a magnetické rezonance pro aplikace v biomechanice. Výsledky této práce jsou však využitelné i pro další aplikace přímo v medicíně.

U: Jaké je konkrétní využití v praxi?

V biomechanice se vytvořené MKP modely používají pro výpočtové modelování chování a vlastností lidských tkání. V současné době se pracuje s MKP modely lebky, kyčelního kloubu, čelisti a vokálního traktu. V medicíně naleznou vytvořené programy využití při rekonstrukčních chirurgických operacích, implantaci funkčních náhrad a protéz zubů, kloubů a dalších částí lidského těla. Po nasnímání počítačovým tomografem lze ve speciálním programu dotvořit chybějící nebo poškozené části těla. Získaný počítačový model pak může sloužit jako vzor k domodelování chybějící části třeba v plastické chirurgii nebo k výrobě odpovídající náhrady. Možností v tomto oboru zůstává stále velmi mnoho a rád bych se tomuto tématu věnoval i nadále. Proto je jedním z mých aktuálních cílů rozšíření týmu spolupracovníků.

U: Proč jste se rozhodl spojit svoje technické znalosti právě s medicínou?

Po skončení školy jsem hledal oblast, v níž bych nepracoval jen pro peníze a pro sebe. Chtěl jsem najít něco, co má nějakou „vyšší“ hodnotu, co by lidem přinášelo užitek. Byl to určitý proces hledání vlastního názoru a zároveň možností uplatnění. Nakonec jsem se dostal k technickým aplikacím v medicíně. V tom mi velmi pomohli Prof. P. Janíček z VUT v Brně a Doc. MUDr. P. Krupa z Fakultní nemocnice U sv. Anny v Brně. Největším důvodem a motivací však pro mě byl příklad Ježíše Krista, protože jsem věřící. Myslím si, že jedním z předpokladů této práce je možnost pracovat na akademické půdě. Nejsem tak pod tlakem komerce a mohu se zároveň věnovat studentům. Na akademické půdě bych chtěl proto setrvat i nadále, protože podle mne se právě práce se studenty a vědecká činnost dají velmi dobře spojit.

U: Jak přistupujete ke studentům?

Není to lehké a stále se v tom učím. Důležité je jednat s nimi tak, aby je to spíše povzbudilo a aby byli zapálení pro věc. Potom bývá mnohem snazší něco je naučit. Pokud zaujmou obranný postoj a dopředu získají pocit, že to vlastně nepotřebují a že je to otravuje, nemá pedagogická práce valný užitek. To je ovšem odvěké téma, k němuž by hodně mohl říci už J. A. Komenský. Jak najít tu přesnou míru, kdy studenty trochu „zmáčknout“ a kdy je nechat projevit.

(Připravila Jiřina Veselá)

Prezentace bakalářských prací FA VUT v Brně

Na konci června se v prostorách Obce architektů v Brně na Starobrněnské ulici konala vernisáž výstavy bakalářských prací studentů Fakulty architektury VUT v Brně. O motivech pořádání akce i výukových metodách fakulty promluvil na vernisáži děkan FA VUT Doc. Ing. Josef Chybík, CSc.

Dámy a pánové, vážení absolventi, milí studenti.

Vítám Vás na vernisáži výstavy a přeji Vám příjemný červnový podvečer.

Výstava samotná je pořádána především s cílem, aby Fakulta architektury Vysokého učení technického v Brně seznámila širokou veřejnost s pracemi, které na konci akademického roku vytvořili její studenti – dnes již absolventi bakalářského studia.

Motivem bylo také to, že jsme přistoupili k novému způsobu jejich zadání. Vyšlo se přitom z letitých poznatků a zkušeností, na jejichž základě víme, že vždy bylo obtížné najít společného jmenovatele pro stanovení rozsahu a posouzení kvality závěrečných bakalářských projektů. Proto jsme hledali cestu, jak onu mnohost a nesouměřitelnost opustit. Přijali jsme představu architekta Doležela a stali jsme se první českou školou, která přistoupila k tomu, že pro všechny bakaláře byly vytvořeny rovno-

cenné podmínky tím, že bylo připraveno zadání jediné. Přitom jsme si vědomi, že se nejedná o nijak mimořádnou skutečnost, neboť podobná praxe je známa i z jiných evropských škol.

Při koncipování zadání bakalářské práce jsme zohlednili i cíle Fakulty architektury. Mezi nimi má významné místo vize o aktuální pomoci při řešení architektonických a urbanistických úkolů. To byl důvod, proč se zadání vztáhlo právě k městu Brnu, které si hoře uvědomuje, jak moc mu chybí reprezentativní objekt pro produkci symfonického orchestru. S tímto úmyslem, bylo zvoleno jedinečné, nevšední a mimořádné téma – filharmonie.

Na samotném prahu bakalářské práce nám při vstupu do problematiky, v sérii přednášek, velmi pomohly významné osobnosti brněnského kulturního života. Proto je mi radostí a potěšením, že za vstřícnost a pomoc mohu z tohoto místa poděkovat znamenité interpretce varhanní hudby paní profesorce Aleně Veselé, vedoucímu Útvaru hlavního architekta města Brna panu architektu Jaroslavu Josífkovi a řediteli Státní filharmonie Brno panu Bohuši Zoubkovi.

Nezastírám, že jsme poněkud rozechvěle očekávali, jak si studenti s tímto navýsost obtížným a z mnoha hledisek složitým zadáním poradí. Výsledky, kterých dosáhli, nás však ubezpečily o tom, že rozhodnutí k takto koncipovanému projektu bylo správné. Celá řada prací přesvědčila excelentní nebo velmi dobrou architektonickou úroveň, nápaditým urbanistickým řešením, soudobým technickým pojetím díla a brilantní prezentací. Domnívám se, že tito mladí architekti jsou již nyní schopni se velmi dobře uplatnit v tvůrčích týmech starších a zkušených kolegů. Nabyli jsme také přesvědčení, že pro řadu z nich se tento projekt stane skvělou položkou jejich portfolia a bude v něm zastávat významné místo po celý jejich profesní život.

Protože jsme školou a ve škole zastává významné místo klasifikace, dovoluji, abych se zmínil také o ní. Hodnocení prací proběhlo ve čtyřech úrovních. První, kdo práce prověřoval, byla nezávislá komise, kterou tvořila celá řada předních českých architektů. Předsedou této komise byl pan profesor Petr Keil z pražské Vysoké školy umělecko-průmyslové. Tato komise jako jediná mělo možnost zhlédnout všechny projekty najednou, vzájemně je porovnat a zařadit do šesti klasifikačních stupňů. Proto známku, kterou právě ona jednotlivým pracem udělila,

Z výstavy bakalářských prací studentů Fakulty architektury VUT v Brně, foto M. Dvořáková.

považuji za zvláště cennou. Další hodnocení provedli vedoucí prací a oponenti. Závěrečné slovo měla státnicová komise, ve které byli zastoupeni jak akademičtí pracovníci z naší alma mater, tak i učitelé z Prahy a Bratislavy a celá řada významných praktikujících architektů.

Na závěr chci ještě upozornit, že Fakulta architektury v rámci akce „Projekty pro Brno“ připravuje výstavu s výběrem bakalářských prací v prostorách Besedního domu. Její vernisáž se uskuteční v lednu příštího roku. Ve stejnou dobu chystáme také výstavu diplomových prací, které do cyklu „Projekty pro Brno“ rovněž zapadají.

Dovolte prosím, abych využil této milé příležitosti a všem, kteří naše bakaláře vedli nebo hodnotili, poděkoval. Zvláštní dík pak patří učitelům a studentům, kteří se podíleli na organizaci a uskutečnění této výstavy. Především pak architektce Ryšavé, proděkanu Rujbrovi a mistru devatera řemesel Bočkovi. Také děkuji studentům Gergelovi a Shromáždilovi. Můj dík patří také Nadaci české architektury, v jejichž starých zdech jsme se dnes mohli sejít.

Doc. Ing. Josef Chybík, CSc

Studenti vyřešili využití „Farské zahrady“

Studenti 6. ročníku Fakulty architektury VUT v Brně zpracovali v devíti variantách studii využití velmi atraktivního pozemku v Brně-Komíně – tzv. Farské zahrady. Zahrada je v centru Komína, okrajově zastavěná panelovými domy sídliště a tvoří pozadí dominanty původní staré obce, kostela, v jehož sousedství je mohutná budova školy z roku 1909. Centrum Komína tvoří původní řadová zástavba zemědělských usedlostí, některé z nich si ještě zachovaly rustikální charakter. Západně od Farské zahrady jsou bloky pětipodlažních panelových domů. Východně je malebná dělnická kolonie. Pohled z Farské zahrady je fascinující: v prvním plánu ostré střechy kostela a blok školy, na dně svrateckého údolí domy a střechy původní zástavby, zelené údolí s mohutným masivem Holedné a zeleným hřebenem Palackého kopce na východě.

Studenti vzali v úvahu výjimečné kvality tohoto pozemku a zpracovali v devíti variantách studie, které ve středu 27. 6. v 17.30 na vernisáži výstavy Farská zahrada v Komíně posoudí zastupitelé této městské části na půdě Fakulty architektury VUT v Brně. Schůze zastupitelstva tak proběhne na půdě fakulty. Předpokládá se, že na základě předložených prací zastupitelé rozhodnou o budoucnosti zástavby centrálního území obce.

Fakulta architektury VUT v Brně spolupracuje s MČ Brno Komín i na řešení několika dalších jejich problémů. Studenti 4. ročníku připravili ve dvou variantách ověřovací studii na přestavbu objektu jeslí pro potřebu radnice. Ve 2. ročníku navrhovali studenti vilovou čtvrť v místě, kam bude situováno i bydlení pro seniory. Tento projekt zpracují diplomanti FA VUT v Brně v příštím školním roce. Diplomový projekt, na který FA VUT v Brně žádá grant, bude konzultován kolegy z FSS MU a odborníky z Odboru sociálních věcí Magistrátu města Brna.

Se Stavební společností na Sicílii

PhDr. Zuzana Wotkeová, CSc.

Stalo se již tradicí, že po ukončení letního semestru **Stavební společnost Fakulty stavební VUT v Brně**, ve spolupráci s Odborovou organizací, připraví pro své členy a příznivce atraktivní odbornou exkurzi. Tentokrát měla šťastnou ruku při výběru cestovní agentury Fontana s ředitelkou PhDr. Libuší Rektorovou a při volbě trasy na největší ostrov Středozemního moře – Sicílii.

Sicílie, nazývaná také Trinakrie pro svůj „trojúhelníkovitý tvar“, má velmi bohatou historii. Ostrov byl od 8. století před Kristem součástí Řecka a Syrakusy se staly velkým rivalem Atén. Po dobytí Kartága obsadili Sicílii Římané a učinili z ní svou zásobárnu obilí.

Po Saracénech (9. a 10. století) Sicílii okupovali barbaři – Normani (11. a 12. století), kteří vyhnali potomky Fridricha Barbarosy. Později svěřil papež vládu na Sicílii Carlu z Anjou, neapolskému králi a bratru francouzského krále svatého Ludvíka. Po sicilských nešporách byli Anžuovci vyhnáni a vystřídal je španělský rod Aragonských a posléze francouzští Bourboni, které v roce 1860 se svým vojskem dobrovolníků svrhl Giuseppe Garibaldi při sjednocování Itálie za vlády prvního italského krále Viktora Emanuela II. ze savojské dynastie. Vylodění anglo-amerických spojenců v roce 1943 bylo doprovázeno tvrdými boji při osvobození Sicílie, která má od roku 1948 svou administrativní autonomii se sídlem v Palermu.

Sicílie je archeologickým muzeem Evropy se svými řeckými chrámy, divadly a pevnostmi, římskými mosty a vodovody, sarracénskými hrady a paláci a barokními náměstími. Mezi Sicilany najdete modrooké blondýnky i snědé arabské typy.

Naše cesta na Sicílii začala nejdříve odpočinkovou zastávkou pro řidiče v Umbrii a prohlídkou Perugia s pevností Rocca Paolina, etruským obloukem a studní, renesanční fontánou, univerzitou pro cizince, palácem priorů, katedrálou a dalšími zajímavostmi. Ještě před přeplutím Mesinské úžiny jsme v dáli spatřili bílý obláček nad nejaktivnější evropskou sopkou Etnou, na niž je překrásný pohled z amfiteátru v Taormině. Nelitovali jsme 72 000 lir vstupného a vyjeli jsme speciálními mikrobusem pod úpatí kráteru Etny mezi lávovými poli po nově zbudované silnici z roku 1981, ve kterém došlo k velké sopečné erupci. Vzhledem k tomu, že od té doby Etna opět chrlí lávu, jsou tato místa již úplně jiná.

Syrakuský amfiteátr, jeskyně provazníků a kamenný lom „Dionýsovo ucho“ patří, stejně jako překrásné mozaiky na podlaze římské vily v Piazza Armerina, k nezapomenutelným zážitkům. Selinunte a Segesta s řeckými chrámy s dóřskými sloupy, které jsme obdivovali také v Agrigentu, jsou rájem archeologů. To už se nám začínaly chrámy trochu plést, stejně jako jména bohů či bohyň, kterým jsou zasvěceny. V Palermu jsme naštěstí nezažili ani žádnou dopravní zácpu, ani nikoho z nás neokradli, a tak jsme v pohodě vychutnali krásu Palatinské kaple v paláci Normanů, palermské katedrály, kostela sv. Jana Poustevníka a nakoupili si na trhu čerstvé ovoce a zeleninu. V benediktinském klášteře s rajskou zahradou v Monreale nedaleko Palerma nás okouzly překrásné byzantsko-arabské mozaiky z 12. a 13. století.

Jako vždy alespoň jeden den bývá věnován návštěvě přehrad, tentokrát to byla vodní díla Rosamarina a Ancipa, položená vysoko na sicilské náhorní plošině. Cefalù nás okouzlo svou starobylou katedrálou, středověkou veřejnou prádelnou a především svou malebnou polohou pod skálou u překrásného čistého moře. Zde, na rozdíl od předešlých apartmánů v letoviscích či kempu, nás čekalo ubytování u jeptišek, které nás ve svém klášteře s vyhlídkou na moře přivítaly pořádnou porcí italských špaget. Poslední etapa našeho dvanáctidenního putování směřovala na Liparské ostrovy, na sopečný ostrov Vulcano s černou písčnou pláží, horkými bahenními prameny a vyvěřinovými krátery.

Celé putování po Sicílii nás doprovázely olivové háje, citrusové zahrady, vinice, krámky plné suvenýrů, pravých korálů, sicilských loutek a vozičků. K tomu výborná zmrzlina, káva a víno, krásné sluníčko, azurová obloha, odrážející se v nádherném modrozeleném a průzračném moři. Kdo neviděl Sicílii, netuší, jaká krása zde na něj čeká.

CEVAPO – očekávání a plány

Dnem 1. července 2001 byl na základě výběrového řízení jmenován ředitelem Centra vzdělávání a poradenství VUT v Brně Ing. Ladislav Janíček, PhD, MBA, AssocIPD. Při příležitosti nástupu do funkce poskytl Událostem rozhovor.

U: Jaké jsou představy nového vedení o úloze Centra na VUT v Brně?

V průběhu posledních měsíců proběhla řada setkání se zástupci vedení školy i fakult. Cílem těchto setkání bylo analyzovat dosavadní činnost Centra, potřeby a vzájemná očekávání a v jejich světle identifikovat optimální roli a úlohu Centra na VUT v Brně, jakož i definovat jeho vztah k fakultám. Přestože tato komunikace bude v dalších měsících nadále pokračovat s cílem upřesnit a rozvinout adekvátní rámec činnosti Centra, je možné formulovat rámec činnosti Centra v následujících bodech:

- Navrhovat vedení školy koncepci a strategii školy v oblasti celoživotního vzdělávání a koordinovat její implementaci
- Rozvíjet a koordinovat celoškolský systém řízení jakosti celoživotního vzdělávání
- Prezentovat potenciál a nabídku školy v oblasti celoživotního vzdělávání
- Identifikovat a zprostředkovávat fakultám příležitosti pro realizaci celoživotního vzdělávání
- Rozvíjet komplexní systém vysokoškolského, metodického a personálního poradenství
- Vytvářet rozhraní a na fakulty distribuovat poptávku po vzdělávání a odborném poradenství
- Provádět aplikovaný vývoj v oblasti inovativních vzdělávacích technologií
- Rozvíjet a koordinovat komplexní celoškolský systém interního vzdělávání
- Realizovat doplňkové, mezioborové a nadstavbové celoživotní vzdělávání
- Rozvíjet informační systém o grantových a projektových příležitostech v oblasti vzdělávání
- Být metodickým a informačním centrem pro plánování a přípravu projektů
- Rozvíjet a nabízet fakultám systém organizačně-administrativní logistiky realizace projektů
- Rozvíjet regionální, národní a mezinárodní spolupráci v oblasti celoživotního vzdělávání

Centrum by se mělo stát především určitým katalyzátorem rozvoje systému celoživotního vzdělávání na VUT v Brně.

U: Po vzniku Centra vznikaly na fakultách určité obavy z centralizace celoživotního vzdělávání. Jakou formu bude mít vztah Centra k fakultám a naopak?

Centrum usiluje především o vytvoření vzájemně prospěšného kooperativního a partnerského vztahu s fakultami s cílem dosáhnout synergické součinnosti při realizaci celoživotního vzdělávání a poradenství na VUT v Brně. Chce zvláště přispívat k vytváření příznivého prostředí pro rozvoj celoživotního vzdělávání a pozitivního obrazu a dobrého jména VUT v Brně i jednotlivých fakult. V tomto smyslu bude vztah Centra a fakult vycházet z následujících 5 zásad:

1. Centrum chápe celoživotní vzdělávání a poradenství jako přirozenou součást činnosti fakult
2. Spolupráce fakult s Centrem bude postavena především na dobrovolnosti a vzájemné výhodnosti
3. Centrum nebude usilovat o jakoukoliv formu centralizace celoživotního vzdělávání
4. Vlastní vzdělávací činnost Centra primárně předpokládá především spolupráci s fakultami
5. Nabídka Centra nebude v žádném případě vytvářet přímou konkurenci nabídce fakult

Na druhé straně by Centrum ze strany fakult uvítalo především otevřený vztah orientovaný na konstruktivní spolupráci a chápání Centra nikoliv jako konkurenta či direktivní orgán rektorátu, ale partnera se společným zájmem všestranně rozvinout systém celoživotního vzdělávání na VUT v Brně.

U: Partnerský vztah obvykle nelze vytvořit bezprostředně či nařídit, ale je nezbytné jej budovat. Jakým způsobem chce Centrum fakulty v tomto smyslu oslovit?

Základním nástrojem nezbytným pro vytvoření vzájemné důvěry a partnerství je komunikace. Zásadním komunikačním nástrojem mezi Centrem a fakultami bude především konkrétní program spolupráce a aktivní, fakultám prospěšná nabídka Centra.

Nabídku Centra lze v tomto smyslu obecně rozdělit do 5 základních oblastí, které budou vytvářet platformu jak pro vnější, tak vnitřní činnost Centra:

1. koncepční a koordinační činnost v oblasti celoživotního vzdělávání

2. vlastní vzdělávací činnost
3. poradenská činnost
4. metodicko-vývojová činnost v oblasti pedagogických technologií (a jejich aplikační podpora)
5. nabídka organizačně-administrativní logistiky projektů a podpůrných služeb

Významným integrujícím prvkem spolupráce Centra a fakult bude rozsáhlý program interního vzdělávání koordinovaný Centrem, jehož cílem bude vytvářet příležitost kontinuálního odborného a pedagogického rozvoje akademických a technických zaměstnanců VUT v Brně.

Ve školním roce 2001/2002 Centrum poprvé nabídne možnost doplňkového pedagogického studia vedoucího k dosažení kvalifikace a diplomu evropského inženýra udělovaného International Society for Engineering Education IGIP (Internationale Gesellschaft für Ingenieurpädagogik).

Zajímavou platformou spolupráce bude i určitá forma grantové činnosti Centra. V současné době Centrum připravuje vnitřní výběrové řízení na vývoj určité množiny vzdělávacích programů postavených na moderních vzdělávacích technologiích. Centrum tímto způsobem nabídne fakultám vlastní finanční prostředky získané z vnějších zdrojů pro vytvoření společné báze vzdělávacích projektů.

Neméně významnou platformou spolupráce Centra a fakult je také program vzdělávání seniorů v rámci činnosti Univerzity třetího věku, který je mimo jiné také významným nástrojem rozvoje vnějších vztahů VUT v Brně.

U: Předpokládají se nějaké organizační změny?

Základním předpokladem efektivní činnosti jakékoliv organizace je především definování zřetelné, funkčně transparentní a přitom dostatečně flexibilní organizační struktury, která by adekvátně odrážela charakter a rozsah vykonávaných činností.

Připravovaným rozhodnutím rektora tak s účinností od 1. 10. 2001 bude změněno dosud relativně volné organizační členění Centra do 5 modulů a Centrum bude zredukováno pouze do 3 organizačních částí:

1. Odbor celoživotního vzdělávání
2. Odbor vysokoškolského poradenství
3. Univerzita třetího věku

Z procesního hlediska zabezpečení předpokládaných činností Centra vyžaduje především vytvoření flexibilního projektového systému řízení a odpovídajícího personální zajištění Centra. Po personální stránce se Centrum bude profilovat především jako centrum projektových manažerů.

Pro vytvoření komunikační platformy v oblasti celoživotního vzdělávání se připravuje ustavení Rady VUT v Brně pro celoživotní vzdělávání jako poradního orgánu vedení školy. Rada se bude podílet na definování vnitřního legislativního prostředí a celkové koordinaci mezifakultní spolupráce v oblasti celoživotního vzdělávání na VUT v Brně. Centrum by se mělo v této souvislosti stát iniciátorem, návrhovatelem a posléze výkonným garantem realizace společných rozhodnutí této Rady.

U: Bezesporu významnou a diskutovanou otázkou je financování Centra a zejména pak očekávaná určitá míra jeho ekonomické soběstačnosti. Jaká je představa Centra v otázce financování?

Pro zahájení a rozvinutí činnosti Centra byla v roce 2000 získána účelová dotace MŠMT a v roce 2001 pak na základě projektu další dotace na přípravu a vývoj vzdělávacích projektů a rozvoj moderních vzdělávacích technologií. V dalším období nastane postupný rozvoj vlastní vzdělávací a poradenské činnosti Centra, která by měla zajistit určitou míru samofinancování jeho vlastních nákladů. I nadále se však předpokládá financování části nákladů z rozpočtu školy, a to zejména na zabezpečování vnitřních činností pro VUT v Brně či fakulty. V tomto směru bude vedení Centra prosazovat, aby ekonomická soběstačnost byla sice jedním z hlavních, avšak nikoliv jediným kritériem hodnocení. Hlavní příjmové zdroje budou zejména:

- vnější činnost Centra v oblasti vzdělávání a poradenství
- grantové projekty a fondy
- vnitřní činnost a služby pro fakulty a jejich oceňování, přeučtovávání či započítávání
- vnitřní činnost Centra financovaná z rozpočtu

U: Jaké jsou hlavní cíle Centra v nejbližším období?

Obecně lze identifikovat 4 hlavní cíle Centra v nejbližším období:

- a) do konce roku 2001 navrhnout parametry systému celoživotního vzdělávání na VUT v Brně odrážející novou legislativu
- b) do konce roku 2001 vytvořit konkrétní a přínosnou nabídku Centra pro fakulty
- c) zvyšovat informovanost o činnosti Centra na fakultách
- d) do konce roku 2002 dosáhnout 50–70 % pokrytí vlastních nákladů Centra vnitřní i vnější činností

 Kde je sídlo Centra?

Oficiálním sídlem Centra je Akademické centrum VUT v Brně, přízemí v místnostech 133, 134 a 135 na ulici Antonínská 1a, 609 10 Brno; telefon: (05-4114) 5138, fax: (05-4114) 5109 případně na e-mailové adrese: info@cevapo.vutbr.cz.

V příštích číslech:

Program činnosti a nabídka Centra

Metodický koncept a východiska rozvoje systému celoživotního vzdělávání na VUT v Brně

Vzory a zkušenosti z činnosti center celoživotního vzdělávání v ČR a zahraničí

Výsledky analýzy vzdělávacích potřeb

(Připravila Jiřina Veselá)

Ing. Ladislav Janíček, PhD, MBA, AssocIPD

Vystudoval Vysoké učení technické v Brně v oboru leteckého inženýrství (1989). Od roku 1994 působí v oblasti celoživotního vzdělávání. Podílel se na rozvoji a akreditacích zahraničních studijních programů, zejména Master of Business Administration a kvalifikací britského Chartered Institute for Personnel and Development v ČR, jakož i koncepcí jejich začleňování do systému vzdělávání v ČR. Působil jako manažer Koordinační jednotky mezinárodního programu Phare pro distanční vzdělávání v Budapešti (1997–1999) zaměřeného na rozvoj sítě 45 distančních studijních center a distančních studijních programů ve 13 zemích střední a východní Evropy. Koordinoval realizaci celé řady mezinárodních projektů zaměřených na rozvoj celoživotního vzdělávání v ČR (britský Fond Know How, Phare, Tempus, Socrates). Je autorem či spoluautorem řady studií a publikací o celoživotním vzdělávání a řízení jakosti ve vzdělávání. Na VUT v Brně je autorem studie o koncepci rozvoje systému celoživotního vzdělávání (1998).

- 1989–1990 vývojové oddělení letadel v podniku Let Kunovice s. p. a posléze jako
- 1990–1994 odborný asistent na Leteckém ústavu FSI VUT v Brně
- 1994–1996 ředitel Brno Business School FP VUT v Brně
- 1996–1997 ředitel Institutu celoživotního vzdělávání při Leteckém ústavu FSI VUT v Brně
- 1997–1999 manažer Koordinační jednotky mezinárodního programu Phare pro distanční vzdělávání v Budapešti
- 2000–2001 ředitel pro strategický rozvoj Virtual Reality Media ČR a předseda představenstva koordinačního centra společností VRMillenium Group (Praha, Bratislava, Vídeň, Budapešť, Kyjev) zaměřené na vývoj a výrobu simulačních a multimediálních výcvikových systémů pro vojenské letectvo
- 1. 7. 2001– ředitel Centra vzdělávání a poradenství VUT v Brně

Byl to Pan Inženýr...

Dne 9. 7. 2001 zemřel po těžké nemoci Ing. Jiří Pánek, CSc., bývalý ředitel ORGREZ, a. s., člen Vědecké rady FEI VUT a Vědecké rady VUT v Brně.

Inženýr Pánek studoval na Fakultě elektrotechnické ČVUT v Praze v letech 1954–1960. Jeho prvním a celoživotním pracovištěm se stala firma ORGREZ v Brně, která se zabývala modernizací energetických zařízení a zejména aplikacemi automatizační a řídicí techniky v energetice. Úzce spolupracoval se zakladateli ORGREZ, Ing. L. Drábkem, Ing. Lipákem a Ing. Koukalem. Oblast řídicích systémů pro energetiku představovala v té době 70 až 80 procent výrobního programu významné československé firmy ZPA (Závody průmyslové automatizace) a je spojena s výstavbou velkých energetických celků, budovaných v šedesátých a sedmdesátých letech 20. století, jako jsou Tušimice, Prunéřov, Tisová, Dětmárovice aj. Ing. Pánek se velmi brzy začal orientovat na jadernou energetiku a především na složité a náročné řídicí systémy a trenažéry, které byly jednou z nejvýznamnějších prací ORGREZ. Svých bohatých zkušeností využíval také na zahraničním pobytu v Sýrii, kde uváděl do chodu regulační systém budované elektrárny. V r. 1967 ukončil Ing. Pánek vědeckou aspiranturu a získal vědeckou hodnost CSc. V té době spolupracoval s významným odborníkem v oboru regulačních systémů Prof. Hanušem na zavádění číslicové regulace s využitím počítače ARGUS. I jeho zásluhou se ORGREZ stal nejvýznamnější firmou ve svém oboru na Moravě, zasahující i na Slovensko (elektrárna Nováky aj.).

Od poloviny 60. let patřil Ing. Pánek mezi externí pracovníky katedry automatizační a měřicí techniky tehdejší Fakulty elektrotechnické VUT v Brně. Vyučoval v řadě předmětů, vedl nesčetné diplomové práce a pravidelně se zúčastňoval státních závěrečných zkoušek jako člen jejich komisí. Již zde se projevoval velmi aktivně a v rozpravách s diplomanty i členy komise předával své postřehy ze špičkových aplikací průmyslové praxe. Podílel se na tvorbě řady aplikačně zaměřených předmětů (Navrhování regulací, Průmyslové regulátory). Patřil k nejaktivnějším účastníkům pravidelných setkání našich předních odborníků zejména při státních závěrečných zkouškách, kde se formulovaly budoucí koncepce i náměty pro výuku a vědeckovýzkumné aktivity kateder automatizace v tehdejší Československu.

V r. 1994 vznikla firma ORGREZ, a. s., a Ing. Jiří Pánek byl jejím prvním ředitelem. Patřil k těm nemnohým kapitánům

našeho průmyslu, kteří nepodceňovali perspektivní rozvoj, a proto se zaměřili na spolupráci a podporu vysoké školy. ORGREZ jako firma začal s VUT v Brně spolupracovat na rozsáhlejších technických projektech a finanční účastí i přímými sponzorskými dary podporoval vzdělávací a tvůrčí aktivity vysoké školy. ORGREZ zadával diplomová témata především pro studenty oborů Automatizace a měřicí technika a Informatika a výpočetní technika a zaměstnal řadu jejich absolventů. Byl to právě vliv Ing. Pánka, který postavil firmu do příkladného partnerského postavení k vysoké škole.

Bylo zcela logické, že se Ing. Pánek stal členem Vědecké rady Fakulty elektrotechniky a informatiky a posléze i VR VUT v Brně. Pozoruhodné a příkladné bylo jeho vystupování na půdě obou těchto rad. Nebývá obvyklé, aby externí členové vědeckých rad, kteří působí v mimoškolním sektoru, tak angažovaně a zaujatě vystupovali ve prospěch řešených vědeckých problémů a účastnili se vysoce odborných diskusí v habilitačních i profesorských řízeních tak jako Ing. Pánek. Přitom je to právě náročná praxe, která má co říci k těmto úkolům technické univerzity a pohříchu často zůstává tomuto poslání leccos dlužna.

Ing. Pánek byl hlavním iniciátorem a podporovatelem vydání monografie stěžejních prací Prof. Bořivoje Hanuše, jednoho z nejvýznamnějších realizátorů moderních řídicích systémů a metod, zejména v energetice. Je především jeho zásluha, že toto rozsáhlé dílo mohlo v nakladatelství VUTIUM vyjít.

Ing. Jiří Pánek nebyl jen špičkovým odborníkem. Byl to noblesní člověk milující společnost, kulturu i sport. Byl vždy ozdobou odborných i společenských akcí. Vždy vtipný, dovedl trefně glosovat a zachovat si lehkou, záviděníhodnou a přitom inspirující distingovanost. Ing. Jiří Pánek byl Pan Inženýr, i když nebyl přizdoben přemírou akademických titulů. Je vzorem pro generace budoucích elektrotechnických inženýrů. Ing. Pánek nebude chybět jen své milované rodině, ale také akademické obci fakulty a školy, které budou nesnadno hledat náhradu osobnosti jeho formátu.

(JMH)

Figurama 2001 přinesla srovnání

Druhého července byla ve Znojmě otevřena výstava prací studentů Fakulty architektury VUT v Brně a vybraných prací studentů pražské Vysoké školy uměleckoprůmyslové. Část vystavených prací vznikla na předchozím plenérovém pobytu studentů FA VUT ve Znojmě.

„Plenérový pobyt studentů architektury se konal již po šesté. Letos ale šlo o rozšíření výukového programu. Výstava totiž ukázala práce studentů dvou českých vysokých výtvarných škol – Fakulty architektury VUT v Brně – Ústavu kreslení a modelování a Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze – ateliéru figurální kresby pod vedením Doc. Borise Jirků,“ uvedl jeden z organizátorů akce akad. malíř Karel Pokorný. Výstava ukázala dva rozdílné přístupy k výuce. Nešlo však o vzájemnou konfrontaci toho, jak studenti jednotlivých škol zvládají zobrazení figury, ale spíš o ukázkou, jak vypadá výuková metoda dvou rozdílných škol. „Vysoká škola uměleckoprůmyslová má ve svém obsahu výuku figurální kresby pro všechny ateliéry a tato výuka funguje nejen jako podpůrný předmět, ale může být i samotným výtvarným vyjádřením. Na rozdíl od toho na Fakultě architektury VUT v Brně je kresba pro studenta podpůrnou disciplínou. Současně ale jde i o uvědomění si určitých forem, proporčních náležitostí, prostorovosti. Rozdíl mezi přístupem na VŠUP a na fakultě architektury je i v rozsahu výuky,“ říká Karel Pokorný.

Funkcí práce s lidskou figurou pro architekty je podle Karla Pokorného získat vědomí, že objekt, který architekt zpracovává jako hlavní předmět své činnosti, slouží člověku. Je proto důležité, aby si zafixoval proporční vztahy a určitou znalost a zdatnost figurální problematiky. „Jde o to, aby si architekt uvědomil, že on sám je nositelem figury, a že když potřebuje tuto informaci, měl by se obracet sám k sobě,“ říká o smyslu figurální tvorby Karel Pokorný.

Součástí výtvarného zpracování figury byla i výuka práce s barvou. Po stránce barevnosti byla figura využívána jako záminka, studenti na základě určitého klíče přisoudili určité barvě (červené, modré, zelené...) některý základní tvar (čtverec, trojúhelník, kruh...). Pak přešli na figuru a hledali tvarovou příbuznost a tvarům přisuzovali zvolenou barvu. Výsledkem byly mnohdy bizarní objekty, které měly jako iniciační motiv

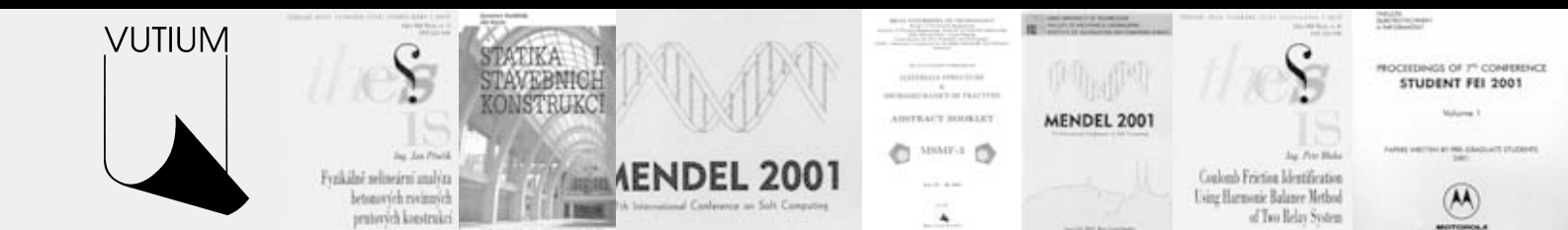
lidskou figuru, ale ve finální podobě se jednalo o naprosto uvolněnou kresebnou tvorbu, v níž tvar a barva byly podřízeny autorovi.

Vedle prací účastníků plenérového pobytu ve Znojmě výstava prezentuje práce studentů druhého až čtvrtého ročníku Fakulty architektury VUT v Brně vedené Doc. Ing. arch. Zdeňkem Makovským, Ing. arch. Alešem Navrátelem a akademickým malířem Karlem Pokorným. V rámci plenérového pobytu probíhaly také přednášky, jejichž cílem bylo informovat studenty o různých výukových metodách.

Podle Karla Pokorného Figurama 2001 přinesla obraz toho, jak vypadá výtvarné školství. Letošní ročník byl zatím první příležitostí pro takové srovnání a akce proběhla bez komplikací a k oboustranné spokojenosti zúčastněných škol. Příští setkání se uskuteční za rok a uvažuje se o přizvání další školy jako hosta. Širší veřejnosti výstava mohla posloužit jako ukázkou momentálního stavu figurální kresby. „Byla doba, kdy byla figura považována za odbytou a nezajímavou záležitost. Výstava je například ideální příležitostí pro mladé lidi, kteří se teprve orientují a chtějí vidět, co se odehrává ve výtvarných oborech na vysoké škole,“ říká Karel Pokorný.

(Připravil David Daniel)

Nové učební texty a publikace

FAST

MATEŠOVÁ, Dita – KERŠNER, Zbyněk – KNĚSL, Zdeněk (Eds.)
Problémy lomové mechaniky
Sborník přednášek semináře
2001 – 97 s. – ISBN 80-214-1906-7

FSI

ŠANDERA, Pavel (Ed.)
3rd International Conference on Materials Structure & Micromechanics of Fracture. Abstract Booklet. MSMF- 3
2001 – 68 s. – ISBN 80-214-1892-3

MATOUŠEK, Radek – OŠMERA, Pavel (Eds.)
Mendel 2001. 7th International Conference on Soft Computing
Evolutionary Computation, Genetic Programming, Fuzzy Logic, Rough Sets, Neural Networks, Fractals, Bayesian Methods
2001 – 378 s. – ISBN 80-214-1894-X

FA

V. vědecká konference doktorandů
2001 – 129 s. – ISBN 80-214-1890-7

Workshop 2000 Uherské Hradiště
Sborník mezinárodního studentského workshopu Uherské Hradiště 2000
2001 – 20 s. – ISBN 80-214-1880-X

FEI

ARNOŠT, Vladimír (Ed.)
Proceedings of 7th Conference STUDENT FEI 2001, Papers Written by Pre-graduate Students
Volume 1
2001 – 334 s. – ISBN 80-214-1859-1

ARNOŠT, Vladimír (Ed.)
Proceedings of 7th Conference STUDENT FEI 2001, Papers Written by Postgraduate Students
Volume 2
2001 – 388 s. – ISBN 80-214-1860-5

VUTIUM

Edice Učebnice

KADLČÁK, Jaroslav – KYTÝR, Jiří
Statika stavebních konstrukcí I
Základy stavební mechaniky. Staticky určité prutové konstrukce
2001 – 2. vyd. – 349 s. – ISBN 80-214-1877-X

Skriptá

KIZLINK, Juraj
Technologie chemických látek I
2001 – 2. dopl. vyd. – ISBN 80-214-1875-3

ŠEBESTA, Vladimír
Systémy, procesy, signály I
2001 – 3. přeprac. vyd. – ISBN 80-214-1925-3

Vědecké spisy Vysokého učení technického v Brně

Edice PhD Thesis

VILČÁKOVÁ, Jarmila
Elektrický perkolační práh kompozitních materiálů
2001 – č. sv. 39 – ISBN 80-214-1710-2

DANĚK, Karel
Efektivní využití rádiového kanálu pro přenos dat
2001 – č. sv. 71 – ISBN 80-214-1882-6

MÁCHA, Jiří
Počítačové řízení šestiosého antropomorfního robota
2001 – č. sv. 72 – ISBN 80-214-1888-5

VÁCLAVEK, Pavel
Využití ortonormálních bází pro modelování dynamických systémů
2001 – č. sv. 73 – ISBN 80-214-1895-8

DVOŘÁK, Pavel
Vliv poruch rozváděcích řádů na spolehlivost vodovodních sítí
2001 – č. sv. 74 – ISBN 80-214-1896-6

PĚNČÍK, Jan
Fyzikálně nelineární analýza betonových rovinových prutových konstrukcí
2001 – č. sv. 75 – ISBN 80-214-1898-2

PIŇOS, Petr
Vícekritériální výběr projektů do portfolia
2001 – č. sv. 76 – ISBN 80-214-1899-0

CVRČEK, Daniel
Authorization Model for Strongly Distributed Information Systems
2001 – č. sv. 77 – ISBN 80-214-1900-8

KAISER, Josef
Generace a studium plasmy produkované ablativními výboji v kapilárách
2001 – č. sv. 78 – ISBN 80-214-1904-0

HABÁN, Vladimír
Tlumení tlakových a průtokových pulzací
2001 – č. sv. 79 – ISBN 80-214-1905-9

KRÁLÍK, Pavel
Aplikace genetických algoritmů ve strojovém učení
2001 – č. sv. 80 – ISBN 80-214-1913-X

GREBENÍČEK, František
Neural Nets as Associative Memories
2001 – č. sv. 81 – ISBN 80-214-1914-8

BLAHA, Petr
Coulomb Friction Identification Using Harmonic Balance Method of Two Relay System
2001 – č. sv. 82 – ISBN 80-214-1915-6

JURAČKA, Jaroslav
Návrh konstrukce křídla z kompozitního materiálu
2001 – č. sv. 83 – ISBN 80-214-1916-4

DYMÁČEK, Petr
Fiber- metal Laminates Steel- C/ Epoxy. Manufacture and Mechanical Properties
2001 – č. sv. 84 – ISBN 80-214-1917-2

RŮŽIČKA, Pavel
Vývoj profilů křídel lehkých letounů pro nízká Reynoldsova čísla s nižší citlivostí na výrobní nepřesnosti
2001 – č. sv. 85 – ISBN 80-214-1918-0

TETIVA, Antonín
Vymezení aplikačních oblastí metod CFD ve vývojovém procesu letounu a jejich použití při návrhu vztlačkové klapky
2001 – č. sv. 86 – ISBN 80-214-1919-9

HNÍZDIL, Jaroslav
Simulace odhozu břemen z letounu s využitím metod CFD
2001 – č. sv. 87 – ISBN 80-214-1920-2

KRATOCHVÍL, Zdeněk
Automatické vytváření pravidel pro znalostní báze metodami tzv. soft-computing
2001 – č. sv. 88 – ISBN 80-214-1926-1

Edice Habilitační a Inaugurační spisy
FIEDLER, Jan
Terciární okruh transmutačního zařízení
2001 – č. sv. 53 – ISBN 80-214-1911-3

KORÁB, Vojtěch
Determinanty rozvoje malých rodinných firem
2001 – č. sv. 54 – ISBN 80-214-1912-1

Informace

Experiment na Fakultě architektury VUT v Brně

Tento rok se vedení školy rozhodlo v rámci zkvalitnění výuky pro jednotné zadání bakalářských prací. Tématem bylo vyřešit objekt filharmonie mezi ulicemi Besední, Veselá v předpolí hotelu International, kde je dnes neutěšená plocha využívaná jako parkoviště. Jednotné zadání mělo podobu soutěže, aby výsledky prací byly snadněji srovnatelné, na rozdíl od dob minulých, kdy se jednotlivá zadání značně lišila v náročnosti a jejich vzájemná srovnatelnost byla velmi diskutabilní. Koncepce projektu, který je navíc připravován jako regulérní veřejná architektonická soutěž, se snažila takové soutěži přiblížit co nejvíce, a to především jmenováním skutečně nezávislé poroty z řad renomovaných architektonických osobností. Není zajisté nutno zdůrazňovat význam a pozici na naší architektonické scéně takových architektů, jako jsou Alena Šrámková, Jiří Střítecký, Pavel Rak (vítěz letošní Grand Prix Obce Architektů), Jaromír

Walter, David Kraus, Michal Kuzemenský, Ludmila Kramolišová, Petr Keil, Ladislav Kuba, Ján Studený; ti zasednou v porotě, která posoudí bakalářské práce. Celá akce se koná za spolupráce s brněnskou filharmonií, která byla velmi vstřícná a nabídla i uspořádání výstavy nejlepších prací v prostorách Besedního domu. Rovněž Útvar hlavního architekta magistrátu poskytl ochotně podklady pro projektové práce a dokonce i jeho šéf Ing. arch. Josífek se dostavil na školu a pojednal o dané problematice výstavby filharmonie – jako i mnoho dalších osobností jak z hudebního, tak architektonického oboru. Celé akci předcházela „dělostřelecká“ příprava v podobě přednášek na dané téma a exkurze do Lipska do Neue Gewandhausu a do Berlína do slavné Scharounovy filharmonie.

(Karel Doležel, vedoucí ústavu teorie architektury)

Mezinárodní konference „Efektivnost veřejných investic a jejich měření“

Ústav stavební ekonomiky a řízení na Fakultě stavební VUT v Brně pod vedením Ing. Leonory Markové, Ph.D., uspořádal dne 12. 6. 2001 mezinárodní konferenci „Efektivnost veřejných investic a jejich měření“.

Na konferenci, kterou zahájila Ing. Alena Tichá, Ph.D., zazněla řada podnětných příspěvků. K vybraným problémům z realizace velkých investičních akcí promluvil proděkan Fakulty stavební Doc. Ing. Bohumil Puchýř, CSc. O předpokladech řádného využití investičních prostředků domácích i zahraničních zdrojů referoval konzultant PHARE Ing. Jaroslav Fridrich. Teoretickou základnu ekonomické efektivnosti a finanční proveditelnosti stavebních investic vysvětlila ve svém příspěvku Ing. Jana Korytářová z Ústavu stavební ekonomiky a řízení. Doktorandka Ing. Petra Zuzanáková pojednala o investičním riziku. Zajímavá byla také vystoupení Ing. Richarda Lanka z firmy Duke Engineering & Services na téma „Úzká místa při

vytváření finančních modelů pro studie proveditelnosti“. Ing. Oldřich Neumayer, CSc., z firmy Aquatis, a.s., seznámil účastníky konference s posuzováním efektivnosti malých vodních elektráren. Ke každému příspěvku proběhla bohatá diskuse účastníků, mezi nimiž byli zástupci akademické obce, představitelé veřejné správy i podniků.

V současné době se připravuje z této konference sborník rozšířený o další příspěvky kolegů z českých i zahraničních univerzit. Informace o sborníku poskytne Ing. Jana Nováková z Ústavu stavební ekonomiky a řízení.

Vzhledem k ohlasu veřejnosti se Ústav stavební ekonomiky a řízení rozhodl pro pořádání odborných konferencí i v příštím akademickém roce.

(Ing. Jana Korytářová, Ph.D., Ing. Alena Tichá, Ph.D.
VUT FAST, Ústav stavební ekonomiky a řízení)

U3V VUT v Brně získala grant

Univerzity třetího věku pořádá řada vysokých škol ve světě i v České republice a celoživotní vzdělávání i akce pro seniory jsou jednou z oblastí, které orgány EU velmi pečlivě monitorují. V České republice existuje Asociace U3V, která sdružuje zájemce o tuto činnost na českých vysokých školách. Její aktivita je do značné míry odkázána na činnost nadšenců, neboť práce se seniory dosud nebyla objektem zájmu jak ministerstva, tak vedení škol a fakult. „Je to přirozené neboť uvedené orgány mají spoustu závažnějších problémů k řešení. Závažnějších až do té doby, než se na sobě přesvědčí o důležitosti péče o život seniorů. Zdá se, že se poměry zlepšují. O tuto problematiku se začala zajímat média, proniká k nám řada informací, jak to dělají ve vyspělých (zejména skandinávských) zemích,“ uvedl Prof. Petr Vavřín spoluodpovědný za organizaci U3V na VUT v Brně. Dokládá to i fakt, že VUT v Brně letos získalo grant na rozvoj technicky zaměřené Univerzity třetího věku a na spolupráci se školami v zemích Evropské unie.

„Při formování U3V na VUT jsme se snažili o to, aby lidé

Foto M. Dvořáková.

v seniorském věku neztráceli kontakt s moderními technologiemi (komunikačními, informačními, dopravou, bankovníctvím, ekonomikou apod.), měli přehled o novinkách ze světa stavebnictví, bytové kultury, chemie i architektury. Prostě ve všech vědách, které se na VUT v Brně pěstují,“ doplnil informaci o U3V na VUT v Brně Prof. Vavřín.

Mobilní roboti bojovali na mistrovství světa v Peking

Po vítězství na Mistrovství Evropy odjelo na přelomu července a srpna družstvo studentů v robotickém fotbalu, které postavili studenti a pedagogové Ústavu automatizace a měřicí techniky FEI VUT v Brně, bojovat o titul na mistrovství světa do Číny. „Z Pekingy jsme bohužel nakonec žádnou medaili nepřivezli. Na tak rozsáhlých turnajích se hrají nejdříve zápasy ve skupinách. Těch bylo celkem osm, šest po třech týmech, dvě po dvou. V naší kategorii pak soutěžilo dvaadvacet týmů například z Koreje, Číny, Austrálie, Singapuru či Filipín. My jsme byli jedinými zástupci Evropy,“ popsal organizaci mistrovství jeden z členů týmu Ing. Bohumil Honzík, Ph.D. Vítězové skupin postupují dále a pak se hraje klasický vyřazovací pavouk. Výsledkem takového postupu je už jen obvykle pořadí prvních čtyř týmů a o ostatní místa se již nehraje, neboť by to bylo vzhledem k velkému počtu týmů velmi náročné.

„Nelze tak dokonce ani říci, které místo jsme obsadili. V naší skupině jsme porazili jeden z korejských týmů 22:3. Mimochodem, dali jsme nejvyšší počet gólů ze všech odehraných zápasů.

Potom jsme ale podlehlí týmu Singapuru 6:9. Prohra byla z velké části způsobena tím, že pořadatelé nezvládli situaci a nebyli schopni zajistit, aby v době zápasů žádný z právě nesoutěžících týmů nevysílal na naší frekvenci. Naši roboti proto nemohli hrát několik minut v první části naplno a dostali jsme zbytečně tři branky. V druhém poločase jsme sice rozdíl skóre stáhli, ale náskok Singapuru už jsme nedokázali eliminovat, přestože jsme měli během zápasu lehce navrch. Podobné problémy s rušením při radiové komunikaci mělo i několik jiných týmů. V tomto ohledu pořadatelé totálně selhali, nehledě na to, že pravidlům neodpovídalo ani osvětlení plochy,“ shrnul B. Honzík. Mistrem světa v robotickém fotbalu se stal jeden z korejských týmů. „Každopádně se pro nás mistrovství v Číně stalo cennou zkušeností. Získali jsme inspiraci pro další vylepšení našeho družstva a rádi bychom se zúčastnili příštího mistrovství, které se bude konat v Koreji. Předtím se ale uskuteční ještě evropský šampionát ve Vídni, kde bychom rádi obhájili mistrovský titul,“ plánuje B. Honzík.

(Připravila Jiřina Veselá)

Manager Shadowing Program 2001/2002

Začátkem 90. let byl poprvé zorganizován ojedinělý program stáží pro vysokoškolské studenty posledních dvou ročníků tzv. „Manager Shadowing Program“. Od té doby nabízí každoročně několik desítek organizací čtrnáctidenní stáže, v rámci kterých mají vybraní studenti příležitost blíže se seznámit s každodenními povinnostmi a problémy manažerů zapojených společností.

Program je realizován Business Leaders Forem, asociací českých a mezinárodních firem aktivně podporujících řádné občanství podniků a etiku v podnikání, za podpory nadace Open Society Fund Praha. Velký zájem ze strany studentů je zřejmý, neboť program poskytuje unikátní příležitost získat praxi, přehled, nové zkušenosti, kontakty či navázat spolupráci.

A čím jsou motivovány zapojené organizace? Vedle dobrého pocitu z pomoci mladé generaci v profesním růstu uvedme např. možnost získat vhodné pracovníky, kteří mohou být „vyzkoušení“ v průběhu samotné stáže. „Stínovaný manažer“ zase získává nezávislý pohled na oddělení či firmu od člověka přicházejícího „zvenku“, a tedy nezatíženého zvyky. Každodenní rozhovory se studentem mohou být i zdrojem nových řešení.

Zeptali jsme se absolventů stáží v některých ze zapojených společností, zda jim účast v programu pomůže v dalším studiu? „Rozhodně jsem získal mnoho podstatných informací pro právě zpracovávanou diplomovou práci. Zároveň jsem poznal čin-

nost v praxi a viděl nové trendy, které budou impulsem pro další vzdělávání.“

Radek Běla, DHL Int. CZ s. r. o.

„Absolvováním stáže jsem si vhodným způsobem ujasnil pohled na teoretické znalosti získané na univerzitě. Myslím si, že tato okolnost mi pomůže při dalším studiu zaměřit pozornost na skutečně užitečné a v praxi využitelné informace.“

Michal Vodák, Unilever ČR, s. r. o.

„Díky programu jsem měl možnost seznámit se s reálným chodem firmy a vším, co je s tím spojeno. Poznal jsem zajímavé prostředí a milé lidi jedné z nejdynamičtější rostoucích firem ve východočeském regionu. V průběhu stáže jsem poznal jednotlivé divize, jejich vedoucí, konstruktéry, dělníky. Seznámil jsem se s jejich pracovní náplní a byl jsem zapojen do řešení některých projektů. Největší dojem na mě udělal ředitel firmy, jeho přehled, schopnost vést zaměstnance a řešit problémy.“

Michal Procházka, Isolit-Bravo, spol. s r. o.

Na podzim tohoto roku bude zahájen nový ročník programu. Více informací včetně přihlášky mohou studenti nalézt na webových www.blf.cz Business Leaders Fora.

(Petra Hendrychová)

9. Mezinárodní konference na Fakultě podnikatelské VUT v Brně

Ve dnech 7. a 8. září 2001 pořádá Fakulta podnikatelská v aule Q na ul. Technické 2 v Brně v pořadí již 9. mezinárodní vědeckou konferenci „Business and Economic Development in Central and Eastern Europe: Implications for Economic Integration into Wider Europe“. Bude zaměřena na problematiku transformace národních ekonomik postkomunistických zemí, jejich integraci do Evropského společenství a problematiku manažerského vzdělávání.

Účastníci především z Anglie, Německa, Polska, Slovenska, Dánska, Španělska, USA, Belgie, Řecka, Itálie a Ázerbájdžánu budou po dva dny jednat ve třech sekcích. Předpokládá se cca 80 příspěvků.

K zahraniční spolupráci lze doplnit, že fakulta je zapojena do programů zemí Evropské unie, které jsou realizovány ve spolupráci se zahraničními univerzitami. Spolupráce s akademickými institucemi patří mezi aktivity zásadního charakteru. Mají formu jak účasti studentů ve studiu na zahraničních univerzitách, tak i účasti pedagogů na zahraničních stážích a konferencích. Díky mimořádnému úsilí všech zaměstnanců postupně přešla fakulta z role pasivního příjemce pomoci do role aktivního partnera. Tato role má nejenom prestižní význam, ale je i významným indikátorem úrovně fakultních akademických aktivit.

(Petra Hendrychová)

Plavání na VUT v Brně

(poděkování účastníka kurzu plavání na VUT)

V poslední době se stále častěji setkáváme všude kolem sebe se špatnými zprávami. Dozvíme se, kdo, kdy a koho okradl, zabil, kde se stala dopravní nehoda, ale o dobrých lidech, kteří s láskou dělají dobře svou práci pro radost ostatním, se dočteme málokdy.

Tento článek nechť je alespoň malým poděkováním paní PaedDr. Evě Vykypělové, která už řadu let vede hodiny plavání na FEI VUT a po vzniku celoškolského ústavu CESA jej má na starosti i zde. Když jsem před téměř šesti lety přišel studovat na FEI VUT, byl jsem nemile překvapen povinností absolvovat nějaký „tělocvik“. Kamarád měl potíže se zády a jeho lékařka mu doporučila plavání. Tak jsme se zapsali do plavání. Jaké bylo naše překvapení, když místo pohodového plavání odnikud nikam a okukování děvčat na nás čekaly připravené programy s tréninkem, které zpočátku obsahovaly něco přes kilometr plavání a posléze se to blížilo až ke dvěma! A k tomu všemu se ozývalo ze břehu, že „těma rukama je potřeba máchat pomaleji“ a že „nohy jsou tam od toho, aby kopaly“...

Vydrželi jsme a po několika týdnech jsem zjistil, že je to vlastně skvělé – ty rady ze břehu přicházely v pravý čas, abych se něco nenaučil tak špatně, že už by to potom nešlo opravit, a i když to nebylo (a v mém případě jistě nikdy nebude) skvělé, byl jsem za každý pokrok pochválen a to mi dodávalo sil do dalšího tréninku.

A dnes už si svůj život bez vody a plavání nedovedu ani představit. V životě se vždy nedaří všechno tak, jak by si člověk přál, a nejlepší způsob, jak se s problémy vypořádat, je utopit je! Neudělali jste zkoušku, máte potíže v lase – běžte na bazén a dejte si pořádně do těla – až přijдете domů, usnete a až se probudíte, zjistíte, že zase vyšlo slunce a že na tom světě je vlastně docela hezky. A pokud tam budete chodit častěji, získáte spoustu známých, kteří vám jistě pomohou, když to budete potřebovat.

A proč vám to vlastně vyprávím? Chtěl bych poděkovat Evě Vykypělové za to, že nám i letos umožnila chodit plavat každé úterý a čtvrtek i ve zkouškovém období, kdy je to potřeba asi nejvíce. A že nejsem sám, kdo díky ní získal lásku k vodě, o tom svědčí i to, že před obědem, uprostřed „zkouškové vřavy“ se nás 40 až 60 schází na bazéně s jediným cílem – dát si pořádně do těla, a získat tak psychické síly na další zkoušky a život vůbec. A k tomu všemu nám PaedDr. Vykypělová vždy rozdává svůj

nezdolný optimismus a samozřejmě i rady k plavání, i když by vůbec nemusela; ale to by asi ani nebyla ona.

A to stále není všechno! I přes vážný úraz při lyžování uspořádala PaedDr. Vykypělová v tomto akademickém roce dva závody v plavání pro všechny brněnské vysoké školy. A byly to závody pro nás, co si i několikrát týdně „ničíme“ tělo v bazéně, i když víme, že na olympiádu to nikdy stačit nebude. Velký úspěch těchto závodů (výsledky viz akce na „<http://bear.ro.vutbr.cz/CESA/>“) svědčí o tom, že plavání má mezi vysokoškoly své místo, ale jako všechno na světě se musí dělat s láskou a pořádně.

Co říci závěrem? Snad jen za sebe i všechny ostatní minulé, současné a budoucí plavce: „Díky, Evo!“

(Petr Dub, student FEI VUT v Brně)

SPORTing – nabídka sportů pro zaměstnance VUT v Brně

Tělesná výchova a sport se stává stále důležitější součástí života moderního člověka sužovaného zvyšujícím se počtem civilizačních chorob.

Význam pravidelné sportovní činnosti pro zdraví, psychickou, pracovní i sociální pohodu člověka pochopila řada významných světových firem a organizuje pro své zaměstnance různé typy sportovních a pohybových programů.

Na VUT v Brně v této oblasti péče o zaměstnance za světem nezaostáváme. Jde však o to, abychom zlepšili informovanost a osvětu směrem k zaměstnancům a aby oni sami rozhodovali o svém vztahu ke zdravému způsobu života.

Pod zkratkou SPORTing prezentuje CESA ve spolupráci s VSK VUT v Brně celoroční sportovní a pohybový program pro zaměstnance VUT. Projekt SPORTing zahrnuje celou řadu sportovních aktivit v různých výkonnostních, věkových, časových a prostorových rovinách, vzájemně se prolínajících.

Může uspokojit ty, kteří mezi sebou rádi soutěží, stejně tak jako jiné, kteří mají rádi ke cvičení klid a komorní prostředí. Nabízí pohyb v tělocvičnách nebo v přírodě, tvrdou tělesnou přípravu nebo zdravotní a relaxační cvičení.

Pokud chcete strávit sportovní dovolenou, můžete s námi na vodu nebo na hory. Připravujeme také program výuky atraktivních sportů nebo sportovní kempy pro děti zaměstnanců. Ve stadiu zrodu je projekt konzultační činnosti a trendy individuálních FIT programů.

CESA v rámci svého programu nabízí k celoročnímu využití výcviková střediska na Ramzové a Vříšti, rekondiční centra v ulicích Údolní, Technické a Kolejní.

Ve spolupráci s fakultami bychom chtěli, aby taková centra fungovala i na FAST a FA. Nabídka tělovýchovné a sportovní činnosti pro zaměstnance je dostatečně pestrá a široká. V některých případech je limitována kapacitou sportovních zařízení, sloužících především studentům. Podrobnější informace naleznete na www.vutbr.cz/cesa. Základní výše ročního klubového příspěvku je 50,- Kč.

Program září–prosinec:

Tenis:	– tenisový areál Kraví hora	(září–říjen)
	– sportovní areál CESA PPV	
	– tělocvična Údolní	(říjen–prosinec)
	– tělocvična Purkyňova	(říjen–prosinec)
Badminton:	– tělocvična F1 PPV	(září–prosinec)
Kondiční cvičení s hudbou:	– tělocvična F1 PPV	(září–prosinec)
	úterý	15.00–16.00
	čtvrtek	15.00–16.00
	– tělocvična Údolní	(září–prosinec)
	úterý	9.30–10.30
	čtvrtek	9.30–10.30
Kondiční cvičení s míči:	– Machina	(říjen–prosinec)
Plavání:	– Lužánky	(říjen–prosinec)
	úterý	11.00–12.00
	čtvrtek	11.00–12.00
Kolektivní sporty:	– nutná domluva rozvrhu v tělocvičnách	
Rekondiční centra:		
	– Technická 2	(Dr. Lepková)
	– Údolní 53	(Dr. Vykypělová)
	– Kolejní 2	(Dr. Tománková)

Kontakt:

RNDr. Lepková, tel.: 41142270, e-mail: lepkova@cesa.vutbr.cz
 PaedDr. Bogdalek, tel.: 41142282, e-mail: bogdalek@cesa.vutbr.cz
www.vutbr.cz/cesa

